

Van: [redacted] <[redacted]@albrandswaard.nl>

Verzonden: 06-03-2026 10:25

Aan: [redacted] <[redacted]@albrandswaard.nl>,
[redacted] <[redacted]@albrandswaard.nl>

Onderwerp: FW: Stukken voor stafoverleg van as maandag.

Hallo [redacted]

[redacted] bedankt voor je hulp vanmorgen. Ik heb het college en raadsvoorstel aangemaakt. Deze is terug te vinden onder nummer 2026-015624. Ik heb zoals afgesproken met [redacted] het op de knop indienen gedrukt want dan zouden we niks meer aan kunnen passen toch? [redacted]

Als ik nog iets moet doen hoor ik dat graag!

Lijkt mij verstandig om as maandag nog onderstaande vragen/opmerkingen even door te nemen.

Daarnaast wil ik as maandag al vast een reactie sturen richting Shurima. Ik ga met haar op 12 maart onderstaande reactie doornemen en de nadere regels.

@ Caroline: vraag ik Charlotte ook mee naar Shurima want zij heeft tenslotte de nadere regels opgesteld.

Tevens zoals afgesproken de documenten "schoon". Ik heb deze documenten ook als bijlage in het systeem geplaatst.

[redacted]

Van: [redacted] <[redacted]@albrandswaard.nl>

Verzonden: donderdag 5 maart 2026 19:56

Aan: [redacted] <[redacted]@albrandswaard.nl>; [redacted] <[redacted]@albrandswaard.nl>

Onderwerp: Stukken voor stafoverleg van as maandag.

Hallo [redacted]

Hierbij zoals afgesproken de volgende aangepaste documenten:

- Collegevoorstel verordening

- Collegevoorstel nadere regels
- Reactie op de adviesraad MAA
- Advies [REDACTED] erwerken
- Verordening en toelichting indien nodig aanpassen
- Was wordt lijst aanpassen

Let op Raadsvoorstel heb ik niet kunnen maken. Ik ben aan de slag gegaan in Rx Enteprese. Ik heb een zaaknummer aangemaakt namelijk 2026-015543. Ik heb netjes de stappen doorgelopen volgens bijgevoegde beschrijving. Het lukt alleen mij niet om een raadsbesluit/voorstel aan te maken zoals omschreven bij 5.10.4. En als ik vervolgens betrokken kies krijg ik niet de optie Xential waar de raadsbieven aanhangen.

[REDACTED] kan jij een voorbeeld van een Word raadsvoorstel naar mij mailen? Dan kan ik deze even buiten de omgeving aanmaken. Dat doe ik dan vrijdagmorgen.

Ik zal per document aangeven wat ik gedaan heb. Dat heb ik in een rode kleur gedaan zodat jullie kunnen zien wat ik aangepast heb.

Morgen als ik het raadsvoorstel klaar heb stuur ik jullie in een aparte mail de documenten voor het stafoverleg van 9 maart en dan zonder de rode tekst.

- **Reactie op de adviesraad MAA**
 - Voor de beantwoording aan de adviesraad MAA heb ik de memo gebruikt die de laatste keer aan hen is verstuurd.
 - Alleen de rode tekst is nieuw
 - Vorige keer hebben we het over de toonzetting gehad richting de adviesraad. Sla ik de juiste toon aan in de inleiding?
 - Aan de inleiding een alinea toegevoegd met daarin uitleg dat we de adviesraad binnenkort uit gaan nodigen om het ook over de nadere regels te hebben. Eens?
 - Welke adviezen van de adviesraad sturen we allemaal mee richting het college en de raad want dat zouden dan 3 documenten zijn?

- **Reactie** [redacted]

Hieronder de opmerkingen van [redacted] en mijn reactie daarop.

- Voor wat het onderdeel Beschermd Wonen en Maatschappelijke opvang is het advies om te kijken naar de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning van gemeente Rotterdam te kijken en de procedure en toetsingscriteria letterlijk in de Verordening op te nemen. Gemeente Rotterdam voert namelijk uit voor de gemeente Albrandswaard, maar Albrandswaard moet die regels zelf hebben vastgesteld. Hierbij een link naar de beleidsregels van Rotterdam: [Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp Rotterdam 2025 | Lokale wet- en regelgeving](#)

Reactie:

Mijn voorstel is om deze beleidsregels niet letterlijk over te nemen, omdat we daarmee het onderscheid behouden tussen de verordening van Albrandswaard en de uitvoeringsregels van Rotterdam. Als we de Rotterdamse beleidsregels in de verordening opnemen, moeten we de verordening telkens aanpassen zodra Rotterdam iets wijzigt, met het risico dat onze regelgeving verouderd. Bovendien zijn de Rotterdamse beleidsregels gebaseerd op hun eigen verordening en lokale keuzes en daardoor niet één-op-één geschikt als bindende regels voor Albrandswaard. Met de huidige kaders in de verordening van Albrandswaard, zoals bepalingen over toegang, criteria en bevoegdheden en de verwijzing naar het volgen van de Rotterdamse regels, moet het juridisch toch voldoende geborgd zijn? Dan lopen we juridisch toch geen risico in bezwaarprocedure? Kijkend naar andere gemeente (inclusief Barendrecht) hebben wij veel meer opgenomen in onze verordening.

[redacted] Even voor de beeldvorming bijgevoegd de beleidsregels van Rotterdam wat er allemaal in de verordening geplaatst moet worden als we dit zouden gaan doen.

- Kijk goed naar de nummeringen in de Verordening. Kijk ook naar de stijl, lettertype en lay-out.

Alleen lay-out blijft een dingetje. Met name met regelafstand en of alles onder elkaar staat.

- Geen gebruik van 1e 2e , maar lid 1 of eerste lid, lid 2 of tweede lid....

Zowel in de verordening als in de toelichting aangepast.

- Ik heb niks met de opmerkingen van Shurima gedaan op de brief aan de adviesraad MAA. Waren allemaal tekstuele voorstellen. Hier niks meegedaan omdat er een nieuwe reactie namens het college op het advies van MAA is.

- Reactie [redacted] op de memo die aan de adviesraad is verstuurd.

Hieronder alleen mijn reactie als deze niet is verwerkt en of uitleg nodig is:

- [redacted] is van mening dat we wel een termijn op moeten nemen waar binnen de cliënt zijn gespreksverslag moet terugsturen.

Reactie: we gaan termijn (bijvoorbeeld 10 dagen) opnemen waar binnen de cliënt het terug moet sturen. Want wij als gemeente hebben hier geen invloed op. Sterker nog als we dat doen leggen we juridisch vast dat ze dat moeten doen. Daarmee leg je een grote verantwoordelijkheid neer bij de gemeente want wat doe je als gemeente de cliënt het niet terugstuurt? Komt namelijk voor als blijkt dat iemand niet in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening.

- [redacted] heeft ook een reactie geplaatst op het volgende: Wanneer een cliënt na die 6 weken niet langer wil of kan wachten, bestaat altijd de mogelijkheid om toch een aanvraag in te dienen. In dat geval start direct de wettelijke beslistermijn van twee weken waarbinnen de gemeente een besluit moet nemen. Op deze manier blijft het recht van de cliënt gewaarborgd.

vraag: Waarom wordt bovenstaande onderstreepte/cursief regeling niet opgenomen in artikel 8.

Reactie: Wij nemen uw advies over om te verduidelijken dat een cliënt, wanneer hij na zes weken niet langer wil of kan wachten, altijd de mogelijkheid heeft om een aanvraag in te dienen. Deze toelichting verwerken wij in de toelichting op de verordening. De reden hiervoor is dat dit recht al rechtstreeks voortvloeit uit de Algemene wet bestuursrecht en daarom niet in de verordening zelf hoeft te worden opgenomen. In de toelichting kunnen wij dit wel op een heldere en toegankelijke manier uitleggen.

- Reactie op advies MAA is op advies van [redacted] aangepast bij artikel 27. Uit de laatste zin is gehaald het woord: beëindigen. Weigeren volstaat.

- Vraag van [redacted] op de beantwoording bij artikel 31 hoogte pgb. Daar staat nu: De werkgeverslasten worden vergoed vanuit het Pgb.

[redacted] vraagt daarop: Betekent dit dus minder uren voor de daadwerkelijke hulp aan de hulpbehoevende?

Reactie: nee dat betekent dat niet. De cliënt krijgt in dit geval een hoger pgb uurtarief.

- Naar aanleiding van de opmerking van [redacted] over de passage "Hierdoor beweegt het pgb--tarief automatisch mee met de landelijke loonontwikkelingen (artikel 15, lid 6)" is de volgende verduidelijking aan de toelichting toegevoegd: Het wettelijk minimumloon wordt twee keer per jaar vastgesteld (1 januari en 1 juli). Omdat het informele pgb--tarief rechtstreeks is gebaseerd op dit minimumloon plus de daarbij behorende toeslagen, wordt het informele pgb--tarief automatisch ook twee keer per jaar aangepast.

- Eigen bijdrage. Wanneer er sprake is van een maatwerkvoorziening dan wordt de eigen bijdrage altijd geïnd door het CAK. Is er sprake van een algemene en de gemeente heeft bepaald dat daarvoor een eigen bijdrage betaald moet worden dan gaat de inning van de eigen bijdrage niet via het CAK. In de beleidsregels moet de gemeente vastleggen op welke wijze dan wel de eigen bijdrage wordt geïnd.

- Reactie van [redacted] op de verordening.

Hieronder alleen mijn reactie als deze niet is verwerkt en of uitleg nodig is:

- Kan ook iemand anders dan de mantelzorgers de client ondersteunen?

Mantelzorg is een heel breed begrip, dat kan een partner zijn, familielid maar ook buurman etc.

- Als de cliënt vindt dat een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, moet het onderzoeksrapport ondertekend en teruggestuurd worden.

Vraag [REDACTED] Wordt dat niet door de gemeente bepaald? Het is anders wanneer de gemeente vindt dat de gebruik kan worden gemaakt van een algemene voorziening en client een maatwerkvoorziening wenst. Of zie ik dat verkeerd?

Nee het is aan de client om dat te bepalen. Het kan namelijk zijn dat hetgeen wordt voorgesteld in het onderzoeksrapport maar de client wenst niet deze oplossing of gaat voor een andere oplossing kan de client zelf besluiten om het rapport terug te sturen.

- Het gebruik van "en/of" in artikel 9 lid 2 is bewust gekozen. Het artikel beschrijft de verschillende vormen van voorliggende of eigen mogelijkheden die het college moet onderzoeken voordat een maatwerkvoorziening wordt toegekend. Het is niet zo dat het gebruik van één van deze mogelijkheden automatisch betekent dat er geen noodzaak meer is voor ondersteuning. In de praktijk kan een combinatie van deze elementen nodig zijn, of kan blijken dat één vorm onvoldoende is. Door "en/of" te gebruiken blijft ruimte om per situatie te beoordelen welke mogelijkheden passend en toereikend zijn.

- Tekstuele aanpassing bij artikel 9A lid 4, 9B lid 4, artikel 13 lid 6

- Een pgb is niet mogelijk voor zover het pgb is bestemd voor besteding in het buitenland, tenzij hiervoor expliciet toestemming is gegeven door het college, op basis van nader door het college te stellen regels.

[REDACTED] en wat als het nu nog niet geregeld is?

Reactie: we gaan dit opnemen in de beleidsregels. Mocht het nu voorkomen dan wijzen we het wel af.

- Tarieven (waaronder de pgb) tarieven zijn opgenomen in de nadere regels.
- In artikel 17 lid 2 staat omschreven dat wij een eigen bijdrage kunnen vragen voor een waspunt en scootmobielpool.
- Inwerkingtreding blijft 1 januari. Dit heeft geen gevolgen voor huidige cliënten.

- Verordening

- [REDACTED] heb je opmerking/aanvulling bij artikel 3 lid 2 in de verordening toegevoegd.
- Aan artikel 15 lid 3 is D er aan toegevoegd. In D wordt de hoogte van kortdurend verblijf informeel geregeld.

-

Collegevoorstel

- Ik heb bij het opstellen van het collegevoorstel placement strategisch adviseren gevolgd
- Graag extra aandacht bij het kopje financiën! Volstaat de tekst?

-

Raadsvoorstel

- Deze volgt nog.

Als er vragen en of opmerkingen zijn kan ik die morgen verwerken.

Voor nu fijne avond en tot morgen.

Gemeente
Albrandswaard

Aan leden van de MAA
t.a.v de voorzitter

Uw brief van: 17/6/2025, 19/12/2025 en

1/3/2026

Uw kenmerk: N.v.t

Bijlage(n): N.v.t

Ons kenmerk:

Contact:

Doorkiesnummer:

E-mailadres: info@albrandswaard.nl

Datum: 24-03-2026

Onderwerp: Reactie op advies MAA op de concept Verordening Wmo 2026

Geachte leden van de MAA,

In het afgelopen half jaar hebben wij op drie verschillende momenten met u gesproken over de Verordening Wmo gemeente Albrandswaard 2026. Naar aanleiding van deze gesprekken hebben wij op meerdere momenten advies van u mogen ontvangen. Wij willen u hartelijk bedanken voor uw inzet, uw bereidheid om ons meerdere keren van advies te voorzien en de waardevolle bijdragen die u daarbij heeft geleverd.

Inmiddels zijn de adviezen van de Adviesraad, de juridische afdeling en de uitvoering zorgvuldig afgewogen en waar mogelijk verwerkt in de nu voorliggende conceptverordening. Hieronder treft u onze reactie op de door u uitgebrachte adviezen, waarbij per advies is aangegeven op welk artikel in de nieuwe verordening dit betrekking heeft. De aangepaste conceptverordening zal ter besluitvorming worden voorgelegd aan de gemeenteraad.

Daarnaast informeren wij u graag dat wij u binnenkort uitnodigen voor een vervolgoverleg. Op enkele onderdelen moeten de nadere regels worden aangepast om goed aan te sluiten op de nieuwe verordening. Deze aanpassingen worden op dit moment uitgewerkt. De nadere regels en beleidsregels zullen later dit jaar in hun geheel worden herzien, zodra duidelijk is op welke wijze onder andere de ombuigingen gerealiseerd gaan worden. Tijdens het overleg lichten wij dit proces graag verder toe.

Verordening Wmo gemeente Albrandswaard 2026

Artikel 2. Melding (is ook artikel 2)

2. Het college stuurt een schriftelijke bevestiging van de melding en maakt zo spoedig mogelijk een afspraak voor een gesprek.

Advies: en maakt zo spoedig mogelijk, "doch uiterlijk binnen 10 werkdagen" toevoegen.

Reactie: Wij begrijpen goed waarom u graag een duidelijke termijn in de verordening zou zien. Het is belangrijk dat inwoners weten waar zij aan toe zijn, en wij waarderen uw aandacht hiervoor.

Tegelijkertijd merken wij in de praktijk dat het niet altijd haalbaar is om binnen tien werkdagen een gesprek te plannen. Dat kan bijvoorbeeld komen doordat iemand tijdelijk is opgenomen in het ziekenhuis, er medisch advies moet worden afgewacht, of omdat een inwoner zelf niet eerder beschikbaar is. Om die reden nemen wij deze vaste termijn niet op in de verordening.

Wat wél altijd geldt, is dat de schriftelijke bevestiging van de melding binnen tien dagen wordt verstuurd. Daarnaast wordt het gesprek binnen zes weken na de melding gevoerd, zoals de wet voorschrijft. In de artikelsgewijze toelichting hebben wij extra uitgelegd wat wij bedoelen met “zo spoedig mogelijk”, zodat hierover minder onduidelijkheid kan ontstaan.

Wij willen benadrukken dat wij er alles aan doen om inwoners zo snel mogelijk te helpen. In de meeste gevallen lukt het om binnen 2 à 3 weken een gesprek te voeren. Alleen in uitzonderlijke situaties loopt dit anders, zoals hierboven beschreven.

Artikel 3. Cliëntondersteuning (is ook artikel 3)

Advies: “en zijn mantelzorger” vervangen door “en/of zijn belangenbehartiger” (of “vertegenwoordiger” wat meer in overeenstemming is met artikel 6, lid 2).

Reactie: Wij nemen het advies over. De tekst wordt dan als volgt: Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger en/of vertegenwoordiger voorafgaand aan het onderzoek als bedoeld bij artikel 6 op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.

Nummeringen artikelen

De nummering in de verordening waarover u advies heeft uitgebracht, komt niet overeen met de nummering in de conceptverordening die nu voorligt. Om verwarring te voorkomen, is per artikel aangegeven op welk onderdeel u advies heeft gegeven en waar dit artikel terug te vinden is in de huidige conceptverordening.

Artikel 7. Onderzoeksrapport (is nu artikel 6 lid 7)

Lid 1: Advies: toevoegen “in begrijpelijke taal” (zie LIA 2024)

Reactie: Het is voor inwoners essentieel dat zij kunnen begrijpen wat hun rechten en plichten zijn. De Wmo-verordening Sociaal Domein is echter niet volledig in begrijpelijke (bv B1)-taal opgesteld. De wettelijke bepalingen hebben wij bewust één op één overgenomen, omdat het herschrijven van deze juridische teksten het risico met zich meebrengt dat er onduidelijkheid of verschillende interpretaties ontstaan. Ook sluiten wij hiermee aan bij de manier waarop andere gemeentelijke verordeningen zijn opgesteld, zodat onze juridische documenten consistent blijven.

Wat wij wél hebben gedaan, is de toelichting op de verordening zo veel mogelijk in begrijpelijke taal te schrijven. Op die manier blijft de inhoud toegankelijk voor een brede groep inwoners, terwijl de juridische juistheid van de verordening zelf behouden blijft.

2. De cliënt tekent het onderzoeksrapport voor gezien of akkoord De cliënt zorgt ervoor dat een getekend exemplaar, zo snel als mogelijk wordt teruggestuurd aan de contactpersoon met wie het gesprek is gevoerd.

Advies: zo snel mogelijk, “doch uiterlijk binnen 10 werkdagen” toevoegen.

Reactie: Wij begrijpen goed waarom u graag een duidelijke termijn in de verordening zou zien. Het is belangrijk dat cliënten weten waar zij aan toe zijn en dat het proces voor iedereen helder en voorspelbaar is.

Toch nemen wij het advies om een verplichting van tien werkdagen op te nemen niet over. In de praktijk merken wij dat zo’n vaste termijn weinig toevoegt. Het terugsturen van het onderzoeksrapport

is namelijk vooral in het belang van de cliënt zelf, zeker wanneer iemand gebruik wil maken van het recht op correctie of aanvulling. Een formele verplichting in de verordening helpt daar niet altijd bij en kan in sommige situaties zelfs onnodige druk opleggen.

Wij blijven cliënten uiteraard stimuleren om het rapport zo snel mogelijk te retourneren, zodat het proces vlot kan verlopen en eventuele aanpassingen tijdig kunnen worden verwerkt.

Artikel 8 Advisering (is nu artikel 7)

Lid 2a: "iemand die niet _ nog geen voorziening heeft" waarschijnlijk ontbreekt hier het woordje "of?"

Reactie: Bedankt voor uw opmerkzaamheid. Er staat nu: "*a. Het een melding of aanvraag betreft van een persoon die niet eerder een voorziening heeft gehad c.q. met wie niet eerder een gesprek als bedoeld in artikel 6 is gevoerd.*"

Artikel 9. Aanvraag (is nu artikel 8)

1. Een aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan pas worden gedaan nadat het onderzoek is uitgevoerd, tenzij het onderzoek niet binnen zes weken na de ontvangst van de melding is uitgevoerd.

Vraag: Wat gebeurt er als advies niet binnen 6 weken wordt uitgevoerd? Wat is dan het recht van de cliënt?

Reactie: Het is voor cliënten belangrijk om te weten wat hun rechten zijn wanneer het onderzoek langer duurt dan de gebruikelijke termijn van zes weken.

Als het onderzoek niet binnen zes weken kan worden afgerond wordt de cliënt hierover geïnformeerd. Soms komt dit door omstandigheden buiten iemands invloed, zoals het moeten afwachten van medisch advies of het ontbreken van benodigde informatie.

Wanneer een cliënt na die 6 weken niet langer wil of kan wachten, bestaat altijd de mogelijkheid om toch een aanvraag in te dienen. In dat geval start direct de wettelijke beslistermijn van twee weken waarbinnen de gemeente een besluit moet nemen. Op deze manier blijft het recht van de cliënt gewaarborgd.

Vraag: Waarom wordt bovenstaande onderstreepte/cursief regeling niet opgenomen in artikel 8.

Reactie: Wij nemen uw advies over om te verduidelijken dat een cliënt, wanneer hij na zes weken niet langer wil of kan wachten, altijd de mogelijkheid heeft om een aanvraag in te dienen. Deze toelichting verwerken wij in de toelichting op de verordening. De reden hiervoor is dat dit recht al rechtstreeks voortvloeit uit de Algemene wet bestuursrecht en daarom niet in de verordening zelf hoeft te worden opgenomen. In de toelichting kunnen wij dit wel op een heldere en toegankelijke manier uitleggen.

3. Een aanvraag wordt ingediend met een ondertekend onderzoeksrapport of een ingevuld aanvraagformulier.

Vraag: Het onderzoeksrapport of vragenformulier moeten deze op papier en/of digitaal aangeleverd worden?

Reactie: De aanvraag kan zowel op papier als digitaal worden ingediend.

Vraag: Artikel 9: Lid 12 ontbreekt in de verordening.

Reactie: In uw advies verwijst u naar artikel 9, lid 12. In de huidige conceptverordening komt dit lid niet voor. Wij weten daarom niet precies op welk onderdeel u doelt. Wij stellen voor om dit tijdens het nog te plannen overleg samen te bespreken, zodat u kunt toelichten welk lid of welke passage u bedoelt en wij dit zorgvuldig kunnen meenemen in de verdere uitwerking.

Artikel 11. Criteria voor maatwerkvoorziening (is nu artikel 9 lid 5)

2. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequaat compenserende voorziening.

Vraag: Als de cliënt een duurdere voorziening wil, kan deze persoon dan gebruik maken van een PGB zoals toegelicht bij artikelsgewijze toelichting artikel 11 lid 2?

Reactie: Ja, dit is mogelijk. Wij begrijpen dat sommige cliënten voorkeur kunnen hebben voor een andere of duurdere voorziening dan de goedkoopst adequate variant die de gemeente aanbiedt. In dat geval kan een persoonsgebonden budget (PGB) uitkomst bieden.

Belangrijk is dat de voorziening die met het PGB wordt ingekocht passend en adequaat is en aansluit bij het Plan van Aanpak. Het PGB wordt vastgesteld op basis van de kosten die de gemeente zou maken wanneer zij zelf een passende voorziening in natura zou inkopen. Wanneer een cliënt kiest voor een duurdere voorziening, is dat toegestaan, maar dan betaalt de cliënt zelf het verschil bij.

Op deze manier blijft er ruimte voor persoonlijke voorkeuren, terwijl de wettelijke kaders en zorgvuldigheid behouden blijven.

Artikelen over maatwerkvoorzieningen.

De door u gegeven adviezen over de artikelen 12 tot en met 26 zijn niet in deze beantwoording meegenomen. Deze artikelen zijn namelijk samengevoegd met de bepalingen in de beleidsregels. We hebben hiervoor gekozen omdat de artikelen al grotendeels in de beleidsregels waren opgenomen. Hierdoor ontstaat geen overlap meer tussen beide documenten en wordt verwarring voorkomen. Bovendien is het logisch om deze artikelen in de beleidsregels onder te brengen, omdat de artikelen 12 tot en met 26 een nadere uitwerking vormen van artikel 9 tot en met 11 van de verordening.

Bij het opnieuw vormgeven van de beleidsregels zullen wij uw adviezen opnieuw overwegen. Op een later moment informeren wij u of, en zo ja hoe, uw advies daarin is verwerkt.

Artikel 27. Weigeringsgronden (is nu artikel 11 lid g)

1.f. als de cliënt een indicatie heeft voor zorg met verblijf op grond van de Wet langdurige zorg (Wlz) of er redenen zijn om aan te nemen dat de cliënt daarvoor in aanmerking komt, maar weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit hierover, tenzij artikel 8.6a van de wet van toepassing is;

Vraag: Kan dit artikel toegelicht worden?

Reactie: Omdat dit artikel tot vragen kan leiden, hebben wij in de toelichting een uitgebreidere uitleg opgenomen. In de artikelsgewijze toelichting staat nu beschreven dat de gemeente een maatwerkvoorziening op grond van de Wmo kan weigeren wanneer een cliënt al een Wlz-indicatie heeft, of wanneer er sterke aanwijzingen zijn dat iemand eigenlijk zwaardere, langdurige zorg nodig heeft die onder de Wlz valt. De cliënt kan vervolgens worden gevraagd om binnen een bepaalde termijn een Wlz-aanvraag te doen. Wanneer uit die aanvraag blijkt dat de zorg inderdaad onder de Wlz hoort, dan mag de gemeente de Wmo-ondersteuning weigeren.

Artikel 29 Regels voor Pgb (is nu artikel 13)

Artikel 29 lid 1: de eerste zin klopt niet. Wat wordt bedoeld? Geen idee wat hiermee bedoelt wordt?

Artikel 29 lid 7: "is" moet "zijn" zijn.

Reactie: wij kunnen beiden punten niet meer terug herleiden in de Verordening, waarschijnlijk omdat de nummeringen zijn aangepast. Volgens ons is de "taalfout" niet meer aanwezig.

Artikel 31. Hoogte pgb (is nu artikel 15)

2. Bij het vaststellen van de hoogte van het pgb voor dienstverlening wordt onderscheid gemaakt tussen het tarief voor formele en informele hulp:

- a. Het pgb voor formele hulpverleners, zoals bedoeld in artikel 30 lid 2, wordt gebaseerd op het tarief van de door cliënt gecontracteerde zorgaanbieder, maar maximaal op 90% van het uurtarief van de goedkoopst compenserende voorziening in natura.
- b. Het pgb voor informele hulp, zoals bedoeld in artikel 30 lid 3, wordt vastgesteld op het hoogste uurtarief voor vergelijkbare hulp volgens de van toepassing zijnde cao. Dit bedrag wordt aangevuld met vakantiebijslag en verlofuren.

Vraag: Bij artikelsgewijze toelichting artikel 30 en 31 (blz. 10 en 11) staan diverse wijzigingen o.a. dat de regeling dienstverlening aan huis per 1-1-2026 wordt afgeschaft en andere berekeningen voor uurloon formele en informele hulp. Is het mogelijk aan de hand van een voorbeeld aan te geven wat er verandert?

Reactie: Bij formele hulp (via een professionele aanbieder) wordt het PGB-tarief afgeleid van wat de gemeente inkoopt via Zorg in Natura (ZIN). Daarbij geldt dat het PGB wordt vastgesteld op 90% van het ZIN-tarief.

Bij informele hulp (bijvoorbeeld iemand uit het eigen netwerk) wordt het PGB niet gebaseerd op een zorgtarief, maar op loon. Het tarief wordt daarom vastgesteld op het wettelijk minimumuurloon (21 jaar en ouder). Dit bedrag wordt aangevuld met vakantiegeld en verlofuren en – als er sprake is van een arbeidsovereenkomst – ook met de werkgeverslasten.

Per 1 januari 2026 een wijziging optreedt voor PGB-houders die met een hulp een arbeidsovereenkomst hebben. Tot en met 2025 konden zij bij werk van maximaal drie dagen per week vaak gebruikmaken van de Regeling dienstverlening aan huis, waardoor de werkgeverslasten beperkt bleven. Vanaf 1 januari 2026 vervalt die uitzondering voor PGB-arbeidsovereenkomsten. Daardoor gelden de normale regels voor werkgevers, met hogere werkgeverslasten en werkgeversverplichtingen. De werkgeverslasten worden vergoed vanuit het Pgb.

Vraag: Onderscheid formele en informele hulp (nu artikel 14): het is ons duidelijk dat er verschil kan zijn tussen hulp verleend door een professionele instantie en hulp van een familielid. Bij ons kwam de vraag op of een familielid dat adequaat geschoold is in de hulpverlening en als zodanig als zzp'er opgenomen is in het Handelsregister eerder formele dan informele hulp biedt. Na discussie meenden wij dat dit als formele hulp gewaardeerd dient te worden.

Reactie: De gemeente hanteert bij de toekenning van het Pgb een onderscheid tussen formele en informele hulp. Daarbij geldt dat hulp die wordt geleverd door een familielid in de eerste of tweede graad altijd wordt gewaardeerd als informele hulp, ook wanneer deze persoon aantoonbaar geschoold is en als zzp'er staat ingeschreven in het Handelsregister. Redenen voor dit beleid zijn:

- a. Familierelatie beïnvloedt de zorgrelatie. De afhankelijkheid en emotionele nabijheid tussen naasten maakt dat de zorg niet als volledig onafhankelijk en professioneel kan worden beschouwd;
- b. Aansluiting bij landelijke lijn. Landelijke richtlijnen en jurisprudentie beschouwen zorg door naasten in principe als informele hulp.

Artikel 31 lid 5

Vraag: eenmaal "regulier" weglaten

Reactie: Deze aanpassing is doorgevoerd bij artikel 15 lid 5.

Artikel 31 lid 8. Hoogte Pgb (is nu artikel 15 lid 6)

Het toegekende pgb tarief blijft gedurende de looptijd van de toekenning van het pgb hetzelfde.

Vraag: Wat is de looptijd van een toekenning? Moet het niet automatisch jaarlijks geïndexeerd worden net zoals bijv. bijstand, AOW enz.?

Artikel 31 lid 8: Wij hebben ondanks de toelichting die gegeven wordt nog altijd moeite met de looptijd. Deze zou niet langer moeten zijn dan tot wanneer er een nieuwe indexatie komt. Na onderzoek op internet lijkt het ook gebruikelijk dat dit ieder jaar gebeurt i.v.m. loonontwikkelingen. In 2026 zullen o.a. werkgeverslasten moeten worden afgedragen, +/- 20% van het tarief. Wij zijn het er niet mee eens dat dit altijd een beperkt bedrag is vergeleken met de administratieve last die dit zou geven. Zie ook artikel 30 in "artikelsgewijze toelichting..."

Reactie: Wij zijn het met u eens dat het pgb-tarief jaarlijks moet worden geïndexeerd. Dit geldt zowel voor het informele als het formele pgb-tarief. Daarom passen wij deze tarieven jaarlijks aan, zodat ze actueel blijven en beter aansluiten bij de werkelijke kosten, zonder dat dit leidt tot extra administratieve lasten voor cliënten.

Het formele pgb-tarief wordt één keer per jaar geïndexeerd.

Voor pgb's voor informele hulp geldt daarnaast dat deze automatisch twee keer per jaar worden aangepast. Dit komt doordat het tarief is gekoppeld aan het wettelijk minimumloon, dat eveneens halfjaarlijks wordt gewijzigd. Hierdoor beweegt het pgb-tarief automatisch mee met de landelijke loonontwikkelingen.

Vraag: Op 5 januari 2026 hebben de raadsleden een brief van Per Saldo ontvangen over wijziging PGB 2026. Verwerkt de Wet aanpassing Regeling dienstverlening aan huis 2026 als voorgesteld in de brief van Per Saldo in de indexering van het budget 2026 voor pgb houders.

Reactie: Bij het vaststellen van de pgb-tarieven maken wij gebruik van de Schulinc-tool. Deze rekenmethodiek verwerkt de volledige werkgeverslasten die sinds de afschaffing van de Rdah gelden voor zorgverleners in loondienst. Hierdoor zijn deze werkgeverslasten al opgenomen in het pgb-tarief dat de gemeente hanteert.

Artikel 33. Eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen, persoonsgebonden budget en sommige algemene voorzieningen (is nu artikel 17 lid 3) v

5. De kostprijs van een voorziening wordt als volgt bepaald:

- a. voor maatwerkvoorziening of bij verordening aangewezen algemene voorziening wordt de kostprijs bepaald door een aanbesteding. Of na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder;
- b. voor een maatwerkvoorziening in de vorm van een hulpmiddel of woningaanpassing wordt tevens bepaald door de wijze van beschikbaarstelling van de voorziening;
- c. voor een pgb is dit gelijk aan de hoogte van het toegekende pgb.

Vraag: Wat is de eigen bijdrage bij punt 5? Hoe wordt deze berekend?

Reactie: De hoogte van de eigen bijdrage wordt landelijk vastgesteld. Het CAK beoordeelt per inwoner of de eigen bijdrage verschuldigd is, berekent deze en int de bijdrage. De eigen bijdrage is nooit hoger dan de kostprijs van de maatwerkvoorziening of het pgb.

In 2026 bedraagt het abonnementstarief € 21,80 per maand. Dit bedrag geldt ongeacht het aantal maatwerkvoorzieningen en ongeacht de omvang van de ondersteuning die iemand ontvangt.

Artikel 35. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden lid 1 e: (is artikel 20)

Advies: om onduidelijkheid te vermijden over wat “kwetsbare cliënten” zijn: het woord “kwetsbare” verwijderen.

Reactie: In de versie die nu voorligt is de term “kwetsbare cliënten” niet opgenomen. Daarmee is aan uw advies tegemoetgekomen.

Artikel 37 Meldingsregeling calamiteiten en geweld (is artikel 21)

Vraag: heeft onze gemeente een “toezichthoudend ambtenaar”?

Reactie: Wmo Toezicht is binnen de gemeen te Albrandswaard belegd bij GGD regio Rotterdam. Zij zijn de facto onze toezichthouders.

Artikel 43. Burger- en cliëntenparticipatie (is artikel 27)

Over dit artikel willen we voordat we advies geven een breder overleg, omdat ons inziens je bij burger en cliëntenparticipatie niet alleen over de MAA kan spreken.

Advies 18 december 2025: “Artikel 43: Wij vinden dat als er gesproken wordt over burger- en cliëntenparticipatie het beter verwoord is in de oude verordening en daar de Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard aan toegevoegd wordt.”

Reactie: Uw aanname is correct. De adviesraad kan ook bestaan uit andere vormen van participatie, De MAA is echter de enige formele adviesraad voor het sociale domein (o.a. de Wmo).

Wij hebben daarom uw advies van 18 december 2025 overgenomen en de Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard toegevoegd aan de tekst van de (oude) verordening 2022.

Mondeling overleg 15 december 2025: U gaf tijdens het overleg van 15 december aan dat onder andere een gehandicaptenraad ontbreekt. Als u dat wenst gaan wij graag met u in gesprek om te verkennen of – en op welke wijze – een afvaardiging hiervan structureel onderdeel kan worden van De MAA. Dit geldt eventueel ook voor andere belangengroepen die mogelijk ontbreken.

Vraag: Artikel 27: de tekst en de inhoud van dit artikel komen niet overeen in de verordening en in de toelichting.

Reactie: Dank voor uw opmerking over de toelichting bij artikel 27. U geeft aan dat de huidige tekst niet volledig aansluit op artikel 2.1.3 van de Wmo. Wij herkennen dit signaal. De toelichting is inmiddels aangepast zodat deze beter recht doet aan de wettelijke verplichting om inwoners, waaronder cliënten en hun vertegenwoordigers, vroegtijdig en op een passende manier te betrekken bij de voorbereiding van het Wmo-beleid. Ook is verduidelijkt hoe de Maatschappelijke Adviesraad hierin een rol vervult en hoe dit lokaal is geregeld via nadere regels en het huishoudelijk reglement.

Artikel 48. Overgangsrecht (is artikel 30)

Opmerking: “en werkt terug tot en met 1 januari 2026” dient aangepast te worden als de inwerkingtreding voor 1 januari 2026 gerealiseerd wordt.

Reactie: De tekst is aangepast om aan te sluiten bij de daadwerkelijke inwerkingtredingsdatum.

Reactie op artikelwijze toelichting Verordening Wmo 2026

Artikel 26 Weigeringsgronden (is artikel 11)

Artikel 26, lid 3 ad h bij co-ouderschap ligt het ouderlijk gezag toch altijd bij beide (natuurlijke) ouders. Alleen als één van de ouders, om wat voor reden dan ook, onttrokken is aan het ouderlijk gezag dan is er geen co-ouderschap (meer).

Reactie: Uw uitleg klopt. Bij co-ouderschap ligt het ouderlijk gezag in principe bij beide ouders. Alleen wanneer één van de ouders – om welke reden dan ook – niet (meer) het ouderlijk gezag heeft, is er geen sprake van co-ouderschap.

Artikel 28 Regels voor pgb (is artikel 13)

Artikel 28 lid 2: waarom kan een bewindvoerder geen budgetbeheerder zijn? Wij hebben de indruk dat het vaak de al dan niet formele bewindvoerders zijn die een PGB aanvragen namens iemand, die daar zelf vaak niet toe in staat is, en vervolgens het budget beheert.

Reactie: Dat is correct. We hebben daarom de volgende zin geschrapt: *Dit betekent dat bijvoorbeeld een bewindvoerder geen budgetbeheerder kan zijn.*

Ter informatie: budget-beheer is meer dan bewindvoering: het gaat niet alleen om financiën, maar ook om zorg inkopen, afspraken vastleggen, administratie voeren, sturen op kwaliteit, periodiek evalueren en waar nodig bijstellen. We beoordelen per situatie of de beheerder de benodigde PGB-vaardigheden en een voldoende onafhankelijke rol kan waarmaken.

Artikel 30 Hoogte pgb (is artikel 15)

Artikel 30 lid 3:, 10de regel: hier lijkt na “het sociale netwerk” het woord “behoort” te ontbreken.

Reactie: de tekst is inmiddels aangepast.

Artikel 45 hardheidsclausule: (is artikel 29)

Wij hechten wel aan het behouden van deze opmerkingen over de hardheidsclausule. Het is voor de burger een duidelijk en positief ervaren signaal dat bij uitzondering in gevallen waarbij de wet of de regels niet voorzien, toch een hulpvrager geholpen kan worden.

Reactie: De hardheidsclausule blijft, conform uw verzoek, in de nieuwe verordening gehandhaafd.

“Nieuwe bepalingen”

Vanaf dit punt worden artikelen en bepalingen beschreven die nieuw zijn. Deze onderdelen zijn niet eerder aan de adviesraad voorgelegd en konden daarom ook nog niet van commentaar worden voorzien.

Artikel 1 begripsbepalingen

- Toegevoegd: beleidsregels: de op lokaleregelgeving.overheid.nl gepubliceerde beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard.
- Toegevoegd: nadere beleidsregels: de op lokaleregelgeving.overheid.nl gepubliceerde nadere beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard.

Door beide begrippen toe te voegen aan de begrippenlijst is het duidelijk dat we naast de verordening ook nadere regels en beleidsregels hebben.

Artikel 8 Aanvraag.

Aan artikel 8 is lid 6 toegevoegd. Lid 6 maakt duidelijk dat dezelfde aanvraagprocedure geldt voor financiële tegemoetkomingen als voor maatwerkvoorzieningen. Dit zorgt voor één uniforme werkwijze en voorkomt dat er verschillende procedures naast elkaar ontstaan.

Artikel 9A Financiële tegemoetkoming verhuizing en (woning)inrichting

Dit artikel is toegevoegd zodat het college de mogelijkheid heeft een financiële tegemoetkoming te verstrekken voor verhuizing en (woning)inrichting.

Artikel 9B Tegemoetkoming meerkosten.

Dit artikel is toegevoegd zodat het college de mogelijkheid heeft een tegemoetkoming te verstrekken aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die als gevolg daarvan aannemelijke meerkosten hebben. De tegemoetkoming is bedoeld ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en participatie.

Artikel 10 Beschermd wonen en maatschappelijke opvang

Artikelen over beschermd wonen en maatschappelijke opvang zijn bij elkaar gevoegd. Alle verwijzingen naar wetgeving zijn eruit gehaald. Dat is wettelijk niet verplicht om zo op te nemen.

Het juridisch advies is vervolgens om indien nodig per artikel een bepaling over beschermd wonen en maatschappelijke opvang op te nemen. Dit is wettelijk verplicht. Alleen een verwijzing naar de verordening van de gemeente Rotterdam volstaat niet.

Dit betekent dat toegevoegd zijn de volgende artikelen:

- 10A: juridisch gezien moet deze gelijk na artikel 10;
- 11 A en B: deze moeten nog voor artikel 11. Want in artikel 11 gelden algemene criteria voor maatwerkvoorzieningen. Door artikel 11A en B ervoor te plaatsen wordt de inhoud benoemd en daarna (huidige artikel 11) waarom het geweigerd wordt.
- 13A: juridisch gezien moet deze gelijk na artikel 13.
- 17A: juridisch gezien moet deze gelijk na artikel 17.

A en B artikelen worden toegevoegd om nieuwe bepalingen in te voegen zonder bestaande nummering te wijzigen.

Artikel 17 Eigen bijdrage (lid 2)

Het volgende moet geregeld worden in de verordening wanneer een algemene voorziening wordt ingevoerd:

1. dat een bijdrage voor algemene voorzieningen mogelijk is;
2. voor welke algemene voorzieningen dat geldt;
3. dat het college de hoogte vaststelt;
4. dat de bijdrage geen drempel mag vormen;
5. dat de gemeente zelf int (niet het CAK).

Alle 5 de punten staan nu benoemd in de verordening. Punt 4 is specifiek toegevoerd aan artikel 17 lid 2, namelijk:

De bijdrage voor een algemene voorziening is zodanig vastgesteld dat deze geen belemmering vormt voor het gebruik van de voorziening en in een redelijke verhouding staat tot de kosten van de voorziening

Artikel 17 Eigen bijdrage (lid 4)

Aan artikel 17 is lid 4 toegevoegd omdat voor een financiële tegemoetkomingen die door het college worden verstrekt geen eigen bijdrage verschuldigd is.

Verwachtende u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,
Het college van burgemeester en wethouders van Albrandswaard,

De secretaris,

de burgemeester,

mr. drs. Florus van der Linden

drs. Cees Pille

Artikelsgewijze toelichting verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard 2026

Hoofdstuk 1. Begripsbepalingen

Artikel 1. Begripsbepalingen

In de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) en het Uitvoeringsbesluit dat daarbij hoort, staan al veel definities. Daarom staan in deze verordening alleen de belangrijkste begrippen. Niet elk begrip heeft nader uitleg nodig.

- *Lid 1 a. algemeen gebruikelijke voorziening*

Bij deze voorziening gaat het om de vraag: zou de cliënt deze voorziening ook hebben gehad als hij geen beperkingen had? De regels hiervoor komen uit uitspraken van de Centrale Raad van Beroep (CRvB). Het gaat er niet om hoeveel geld de cliënt zelf precies heeft, maar of een vergelijkbare voorziening voor mensen met een normaal inkomen betaalbaar en gebruikelijk is

- *Lid 1 b. algemene voorziening*

Dit betreft algemeen vrij toegankelijke voorzieningen zoals bijvoorbeeld een boodschappenservice, welzijnsactiviteiten of vrijwilligersvervoer. Dit is bedoeld om hen te ondersteunen in het zelfstandig functioneren en participeren in de samenleving. Algemene voorzieningen zijn niet op maat gemaakt voor een individuele situatie, maar voor een bredere groep inwoners toegankelijk, vaak zonder indicatie of beschikking. Denk aan een maaltijdvoorziening, boodschappendienst en vrijwilligershulp.

- *Lid 1 c. andere voorziening*

Een andere voorziening is een voorziening die niet onder de Wmo valt, maar via een andere wet of regeling beschikbaar is of door de cliënt zelf kan worden geregeld.

- *Lid 1 d. beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard*

Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning zijn door het college van burgemeester en wethouders vastgestelde regels waarin wordt uitgewerkt hoe de gemeente de Wmo 2015 en de Wmo verordening toepast in de praktijk. Ze geven invulling aan open normen, verduidelijken hoe besluiten worden genomen en zorgen voor voorspelbaarheid en rechtsgelijkheid voor inwoners.

- *Lid 1 e. beschermd wonen*

Beschermd wonen is een maatwerkvoorziening op grond van de Wmo 2015 voor mensen die door psychische of psychosociale problemen niet zelfstandig kunnen wonen en toezicht, begeleiding en een veilige woonomgeving nodig hebben. Het gaat om wonen in een beschermde leefomgeving met "24 uren" toezicht of nabijheid daarvan, gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid, participatie en de doorstroom naar zelfstandiger wonen.

- *Lid 1 f. (eigen) bijdrage*

In artikel 2.1.4 van de Wmo staat dat de gemeente een eigen bijdrage mag vragen voor ondersteuning. Als de gemeente daarvoor kiest, moet de cliënt dus een deel van de kosten zelf betalen.

- *Lid 1 g. Financiële tegemoetkoming*

Onder een financiële tegemoetkoming wordt verstaan een bijdrage in de kosten die de cliënt maakt om zijn zelfredzaamheid of participatie te behouden of te verbeteren. Het gaat om situaties waarin ondersteuning noodzakelijk is, maar waarin een maatwerkvoorziening niet passend of niet doelmatig is. De hoogte van de tegemoetkoming kan afhankelijk zijn van de individuele omstandigheden en de werkelijke kosten.

- *Lid 1 h. gebruiksduur*

De gebruiksduur is de periode waarin de cliënt de voorziening in bezit heeft. Ook wanneer de cliënt de voorziening tijdelijk niet gebruikt, telt dit mee als gebruiksduur. Als de cliënt aangeeft dat hij het niet meer nodig heeft en het inlevert, stopt de gebruiksduur.

- *Lid 1 i. gesprek*

Artikel 2.3.2, 1^e van de Wmo schrijft voor dat het college naar aanleiding van een melding een onderzoek verricht. Een vorm van persoonlijk contact (een gesprek) zal hiervoor meestal noodzakelijk zijn, maar is niet voorgeschreven op grond van de Wet.

- *Lid 1 j. hoofdverblijf*

Het hoofdverblijf is de plek waar de cliënt het grootste deel van het jaar echt woont. Dat is niet altijd hetzelfde als het adres in de Basisregistratie Personen (BRP).

- *Lid 1 k. hulpvraag*

De hulpvraag is de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid van de wet. Als iemand met behoefte aan maatschappelijke ondersteuning zich tot het college

wendt, is het van belang dat het college allereerst onderzoekt wat de hulpvraag van betrokkene is. Een zorgvuldig onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, vierde lid van de wet is noodzakelijk.

- *Lid 1.l. ingezetene*

Een ingezetene van Nederland kan in aanmerking komen voor een maatwerkvoorziening (artikel 1.2.1 van de wet) en het college beslist op een aanvraag van een ingezetene van de gemeente om een maatwerkvoorziening (artikel 2.3.5 van de wet). Uit de Memorie van Toelichting volgt dat een ingezetene zich voor een maatwerkvoorziening moet wenden tot het college van de gemeente waar hij woont. De term 'wonen' is niet verder uitgelegd. Uit de jurisprudentie bij de Wmo 2007 (CRvB 22-09-2010, nr. 09/1743 WMO) volgt dat het gaat om de feitelijke verblijfplaats. De inschrijving in de Basisregistratie Personen vormt daarbij een belangrijke aanwijzing, maar is niet doorslaggevend.

- *Lid 1 m. intramuraal*

Een intramurale verblijfsetting kan zowel van toepassing zijn op jeugdigen in een instelling (Jeugdwet) als ook volwassenen op grond van de Wmo of de Wet langdurige zorg (Wlz).

- *Lid 1 n. kostprijs*

Kostprijs binnen de Wmo is het totaal van alle kosten die noodzakelijk zijn om een Wmo-voorziening te leveren, inclusief directe kosten, indirecte kosten (overhead), afschrijvingen en eventuele kapitaallasten.

- *Lid 1 o. leefeenheid*

Een groep mensen, dit kunnen zowel jeugdigen, jongeren als volwassenen of een combinatie daarvan zijn, die gezamenlijk een huishouden vormen. Er hoeft geen familiërelatie te zijn. Ze verblijven in dezelfde woning met een gedeelde voordeur, keuken en badkamer.

- *Lid 1 p. maatschappelijke opvang*

Maatschappelijke opvang is een maatwerkvoorziening op grond van de Wmo 2015 die gericht is op het bieden van tijdelijke opvang, begeleiding en ondersteuning aan mensen die dakloos zijn of dreigen te worden, of die niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven vanwege psychosociale of andere problemen.

- *Lid 1 q. melding*

Eenieder kan zich melden bij zijn gemeente met een hulpvraag. Door het melden maakt de cliënt de hulpvraag aan het college kenbaar. In vervolg op deze melding doet het college in samenspraak met de cliënt zo spoedig mogelijk onderzoek. Wanneer een ingezetene uitsluitend informeert naar bijvoorbeeld de beschikbaarheid van een algemene voorziening of kenbaar maakt gebruik te willen maken van een algemene voorziening, is er geen aanleiding om een onderzoek in te stellen.

- *Lid 1 r. nadere regels*

Nadere regels zijn door het college van burgemeester en wethouders vastgestelde, uitvoeringsgerichte regels die de Wmo-verordening verder concretiseren en specificeren. Waar de verordening de kaders bevat (vastgesteld door de gemeenteraad), vullen nadere regels deze kaders praktisch en gedetailleerd in voor de uitvoering.

- *Lid 1 s. onderzoeksrapport*

Het onderzoeksrapport is het schriftelijke verslag dat de gemeente opstelt na het uitvoeren van het Wmo onderzoek zoals bedoeld in artikel 2.3.2 van de Wmo 2015. Het rapport vormt de weergave van het onderzoek, de feiten, de beoordelingen en de conclusies die nodig zijn om te bepalen of iemand in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening.

Deze toelichting verduidelijkt waarom dit rapport essentieel is en welke functie het heeft in de besluitvorming.

- *Lid 1 t. Pgb*

Het persoonsgebonden budget (pgb) is een manier waarop een cliënt zelf ondersteuning kan inkopen die normaal gesproken als maatwerkvoorziening in natura wordt geleverd. De toelichting verduidelijkt dat het Pgb bedoeld is om regie, keuzevrijheid en maatwerk te vergroten.

- *Lid 1 u. participatie*

Participatie verwijst binnen de Wmo naar het meedoen in de samenleving op een manier die past bij iemands mogelijkheden. De toelichting maakt duidelijk dat participatie breder is dan werk: het gaat om sociale, maatschappelijke en praktische deelname.

- *Lid 1 v. Persoonlijk plan*

In het plan kan de cliënt – al dan niet samen met zijn persoonlijke netwerk – de hulpvraag nader beschrijven en ook aangeven welke mogelijkheden of oplossingen hij zelf voor ogen heeft. Deze informatie kan het college meenemen bij zijn onderzoek. Het opstellen van een persoonlijk plan kan de eigen regie en de betrokkenheid van het sociale netwerk van cliënten versterken.

- *Lid 1 w. semimuraal*

Semimurale ondersteuning betekent dat iemand niet intramuraal woont, maar wel regelmatig en structureel ondersteuning op locatie ontvangt, vaak in een woonvorm waar begeleiding nabij is of op vaste momenten aanwezig is.

Het gaat dus om wonen in de eigen woning of een zelfstandige woonunit, gecombineerd met intensieve begeleiding, maar zonder permanent toezicht of “24 uren” aanwezigheid zoals bij intramuraal verblijf.

- *Lid 1 x. Wet maatschappelijke ondersteuning 2015*

De Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) is de landelijke wet die regelt dat gemeenten verantwoordelijk zijn voor het ondersteunen van inwoners die niet op eigen kracht zelfredzaam kunnen zijn of niet volledig kunnen deelnemen aan de samenleving. De toelichting bij de definitie verduidelijkt het doel, de reikwijdte en de kernprincipes van de wet.

- *Lid 1 y. Zelfredzaamheid*

Binnen de Wmo 2015 betekent zelfredzaamheid het vermogen van een inwoner om zichzelf te kunnen redden in het dagelijks leven, met of zonder hulp van het eigen netwerk. De toelichting verduidelijkt dat zelfredzaamheid niet alleen gaat over praktische vaardigheden, maar ook over regie, veiligheid, structuur en maatschappelijk functioneren. Zelfredzaamheid is een kernbegrip in de Wmo: het bepaalt of iemand ondersteuning nodig heeft en welke vorm passend is.

Hoofdstuk 2. Melding, onderzoek en aanvraag

In dit hoofdstuk staan de regels voor het traject dat begint als een inwoner de gemeente om hulp vraagt. Dit traject begint met een melding. De melding is voor de gemeente het moment om te starten met een onderzoek. Het onderzoek is het belangrijkste onderdeel van de procedure in de Wmo 2015. Tijdens het onderzoek kijkt de gemeente of er andere oplossingen zijn dan een maatwerkvoorziening. Denk daarbij bijvoorbeeld aan voorliggende of algemene voorzieningen. Als die voldoende zijn, is een maatwerkvoorziening niet nodig.

Artikel 2. Melding

De inwoner doet een melding als hij ondersteuning nodig heeft. Dit heet ook wel een hulpvraag. De melding kan op verschillende manieren worden gedaan: schriftelijk, digitaal, mondeling of telefonisch. Het maakt dus niet uit op welke wijze of op welke plaats de melding wordt gedaan. De inwoner kan zelf de melding doen, maar ook iemand namens hem, zoals een familielid of mantelzorger. Nadat er een melding is gedaan, ontvangt de inwoner hiervan een schriftelijke bevestiging. Het onderzoek wordt zo spoedig mogelijk uitgevoerd en in beginsel binnen zes weken afgerond, zoals bepaald in artikel 2.3.2, eerste lid, van de Wmo 2015.

Artikel 3. Cliëntondersteuning

De verplichtingen uit dit artikel staan ook in de artikelen 2.2.4, eerste lid onderdeel a en 2.3.2, derde lid van de wet. Het is belangrijk dat de cliënt wordt gewezen op de mogelijkheid van cliëntondersteuning. Daarom staat in de ontvangstbevestiging van de melding hoe de cliënt contact kan opnemen met een cliëntondersteuner. Cliëntondersteuning is uitgelegd in artikel 1.1.1 van de wet. De cliëntondersteuning is gratis en onafhankelijk.

Artikel 4. Persoonlijk plan

De verplichtingen voor het college die hier genoemd worden staan ook in artikel 2.3.2 van de wet. De cliënt mag, voordat het onderzoek start, een persoonlijk plan maken. Hierin schrijft de cliënt op welke hulp nodig is en hoe dit georganiseerd kan worden. Het voordeel hiervan is dat de gemeente direct weet wat de wensen van de cliënt zijn. Hiermee behoudt de cliënt zelf regie over zijn ondersteuning.

Artikel 5. Informatie en identificatie

De verplichtingen in dit artikel komen ook uit de wet, namelijk uit artikelen 2.3.2, zevende lid en 2.3.4, eerste lid. Net als bij artikel 4:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) moet de cliënt ook in de onderzoeksfase de juiste informatie geven. De gemeente moet zeker weten wie de cliënt is. Daarom vraagt zij om een geldig identiteitsbewijs, zoals bedoeld in de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 6. Onderzoek

Om een goed besluit te nemen, moet de gemeente eerst goed onderzoek doen naar de situatie van de cliënt. Bij het onderzoek kijkt de gemeente samen met de cliënt wat de behoeften, mogelijkheden en voorkeuren zijn. Daarvoor zijn alle belangrijke feiten en omstandigheden nodig. Het onderzoek gebeurt altijd in overleg met de cliënt. Als het kan, worden ook de mantelzorger(s) of een

vertegenwoordiger betrokken. Soms blijkt uit dit gesprek dat een algemene voorziening al voldoende is, en een maatwerkvoorziening dus niet nodig is. Soms is een combinatie mogelijk.

De gemeente volgt bij het onderzoek de stappen uit een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep ECLI:NL:CRVB:2018:819, Centrale Raad van Beroep, 16/6592 WMO15-T).

Voor een goed beeld van de situatie is vaak persoonlijk contact nodig. Daarom worden meestal één of meer (telefonische) gesprekken gevoerd met de cliënt en eventueel ook met de mantelzorger(s) of vertegenwoordiger.

Soms is een uitgebreid gesprek niet nodig. Bijvoorbeeld als het gaat om een extra vraag over een eerdere beslissing of een duidelijke, eenvoudige vraag. In zulke gevallen kan het onderzoek ook telefonisch of via dossieronderzoek gedaan worden. Dit gaat altijd in overleg met de cliënt.

Deze bepaling volgt uit artikel 2.3.2, achtste lid, van de wet. Het onderzoeksrapport is belangrijk voor een zorgvuldige administratie en een goed verloop van de procedure.

De gemeente geeft de cliënt een schriftelijke samenvatting van het onderzoek. Zo weet de cliënt wat de uitkomst is, en kan hij daarna een aanvraag doen voor een maatwerkvoorziening.

Het rapport bevat géén letterlijk verslag van de gesprekken. Alleen de gegevens die nodig zijn voor het besluit worden opgenomen. Een duidelijke samenvatting helpt de gemeente om de juiste beslissing te nemen én zorgt voor duidelijke communicatie met de cliënt. De inhoud van het rapport hangt af van hoe ingewikkeld het onderzoek is. Bij een eenvoudig onderzoek is de samenvatting kort, bij een complex onderzoek is een uitgebreidere toelichting nodig.

Het onderzoeksrapport kan ook gebruikt worden als plan of afspraken richting zorgaanbieder. In dit plan staat dan hoe de cliënt wordt geholpen om zelfredzaam te zijn en mee te doen in de samenleving. Als de cliënt al een persoonlijk plan heeft gemaakt, wordt dat ook in het verslag opgenomen.

Artikel 7. Advisering

Het onderzoek moet zorgvuldig gebeuren. Dit is al eerder toegelicht in artikel 6, bijvoorbeeld aan de hand van het stappenplan van de Centrale Raad van Beroep (CRvB). Soms is er voor het onderzoek specialistische kennis nodig. In dat geval kan het college besluiten advies te vragen aan een deskundige. De gemeente zorgt ervoor dat deze deskundige voldoende kennis heeft. Ook moet voor de cliënt duidelijk zijn op welk gebied deze deskundige advies geeft, bijvoorbeeld medisch, bouwkundig of sociaal.

Artikel 8. Aanvraag

De aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan pas gedaan worden nadat het onderzoek is afgerond of nadat de zeswekentermijn van het onderzoek is verstreken en er nog geen onderzoek heeft plaatsgevonden. Wanneer het onderzoek meer tijd vergt, informeert het college de cliënt tijdig over de oorzaak van de vertraging en over de te verwachten vervolgstappen. Redenen kunnen bijvoorbeeld zijn: een ziekenhuisopname of afwezigheid van de cliënt, een langere doorlooptijd bij het opvragen van offertes voor een woningaanpassing of hulpmiddel, of het nog niet beschikbaar zijn van een (medisch) advies.

Wanneer een cliënt na die 6 weken niet langer wil of kan wachten, bestaat altijd de mogelijkheid om toch een aanvraag in te dienen. In dat geval start direct de wettelijke beslistermijn van twee weken waarbinnen de gemeente een besluit moet nemen. Op deze manier blijft het recht van de cliënt gewaarborgd.

Hoewel in artikel 2.3.5, eerste lid, van de Wmo staat dat een aanvraag alleen betrekking heeft op een maatwerkvoorziening, kunnen soms ook andere oplossingen bijdragen aan zelfredzaamheid en participatie. Dit kan zonder aanvraag worden ingezet. Hierbij kan gedacht worden aan algemene voorzieningen of voorliggende voorzieningen.

Bij een aanvraag voor een hulpmiddel of aanpassing van de woning die via een persoonsgebonden budget (Pgb) wordt betaald, kan de cliënt verplicht worden om minimaal 2 offertes aan te leveren. De

gemeente mag ook zelf offertes opvragen. Zo kan de gemeente goed vergelijken en kiezen voor de goedkoopst-adequate oplossing.

Lid 6 maakt duidelijk dat dezelfde aanvraagprocedure geldt voor financiële tegemoetkomingen als voor maatwerkvoorzieningen. Dit zorgt voor één uniforme werkwijze en voorkomt dat er verschillende procedures naast elkaar ontstaan.

Hoofdstuk 3. Maatwerkvoorziening

In dit hoofdstuk staat omschreven voor welke maatvoorzieningen een cliënt in aanmerking kan komen. Ook zijn er regels en aanvullende criteria opgenomen op basis waarvan het college beslist op de aanvraag voor een maatwerkvoorziening. Een cliënt kan de maatwerkvoorziening in natura ontvangen, maar ook in de vorm van een pgb, als hij dat wenst. Tevens staat in dit hoofdstuk beschreven wanneer er geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt.

Artikel 9. Algemene criteria voor maatwerkvoorzieningen

Dit artikel beschrijft de uitgangspunten die het college hanteert bij het beoordelen van aanvragen voor een maatwerkvoorziening op grond van de Wmo 2015. De algemene criteria vormen samen het kader waarbinnen het college zorgvuldig, transparant en consistent besluiten neemt.

Lid 1

Het onderzoeksrapport vormt de basis voor de besluitvorming. In dit rapport staat welke beperkingen de cliënt ervaart, welke ondersteuning nodig is en welke mogelijkheden er zijn binnen de eigen kracht, het netwerk en algemene voorzieningen. Het rapport zorgt ervoor dat het besluit goed onderbouwd en navolgbaar is.

Lid 2

Bij elke aanvraag staat de ondersteuningsvraag van de cliënt centraal. Het college weegt daarbij alle betrokken belangen mee: het belang van de cliënt zelf, de draagkracht van de naaste omgeving, het maatschappelijk belang en de uitgangspunten van het gemeentelijk beleid. Deze brede belangenafweging zorgt voor een evenwichtig en zorgvuldig besluit.

Lid 3

De gemeente verstrekt pas een maatwerkvoorziening wanneer de cliënt zijn probleem niet zelf kan oplossen. Dit betekent dat eerst wordt gekeken naar:

- eigen kracht en eigen mogelijkheden,
- gebruikelijke hulp,
- mantelzorg,
- hulp vanuit het sociale netwerk,
- vrijwilligers,
- algemene voorzieningen,
- en voorliggende wetgeving (zoals Zvw of Wlz).

Pas wanneer deze mogelijkheden onvoldoende zijn, kan een maatwerkvoorziening worden toegekend.

Lid 4

Dit artikel maakt duidelijk dat ondersteuning die als gebruikelijke hulp wordt gezien, niet via een maatwerkvoorziening wordt verstrekt. Gebruikelijke hulp is de hulp die huisgenoten of naasten in redelijkheid kunnen bieden. Wat hieronder valt, hangt af van de relatie tussen betrokkenen, de aard en zwaarte van de ondersteuning, hoe vaak deze nodig is en hoe lang deze duurt. Deze factoren helpen het college om te bepalen of hulp normaal gesproken binnen het huishouden kan worden opgevangen of dat een maatwerkvoorziening nodig is.

Lid 5

Wanneer meerdere passende oplossingen mogelijk zijn, kiest het college voor de goedkoopst adequate-voorziening. Dit sluit aan bij het uitgangspunt van doelmatigheid binnen de Wmo.

Lid 6 en 7

Het college beoordeelt of de maatwerkvoorziening veilig is, geen gezondheidsrisico's oplevert en revalidatie niet belemmert. Ook moet de cliënt een veilige werkomgeving kunnen bieden aan professionals die ondersteuning leveren.

Lid 8

Een maatwerkvoorziening wordt alleen verstrekt wanneer de noodzaak niet voorzienbaar was en niet te voorkomen was. Dit betekent dat van een cliënt wordt verwacht te anticiperen op bekende beperkingen en geen keuzes maakt waarvan redelijkerwijs te verwachten is dat deze tot problemen kan leiden. Alleen wanneer een cliënt een probleem niet kon voorzien of kon voorkomen kan er een maatwerk voorziening verstrekt worden.

Bij voorzieningen gericht op zelfredzaamheid en participatie beoordeelt het college of de ondersteuningsvraag redelijkerwijs niet te voorkomen was en niet voorzienbaar was. Hiermee wordt voorkomen dat ondersteuning wordt ingezet voor situaties die door de cliënt zelf hadden kunnen worden voorkomen.

Lid 9

Wanneer een voorziening technisch is afgeschreven betekent dat het hulpmiddel door ouderdom of slijtage niet meer goed werkt en of veilig gebruikt kan worden. De leverancier bepaalt of een voorziening technisch is afgeschreven. Wanneer dit het geval is ontvangt de cliënt een nieuwe voorziening.

Het kan ook gebeuren dat een voorziening kwijt of kapot raakt zonder dat de cliënt daar iets aan kan doen. Denk daarbij aan diefstal of door schade vanwege een ongeluk waar de cliënt geen schuld aan heeft. In dat geval kan de gemeente een nieuwe voorziening verstrekken. Wanneer de schade ontstaat door onzorgvuldig gebruik hoeft de gemeente geen nieuwe voorziening te verstrekken.

Wanneer de medische situatie van de cliënt wijzigt waardoor de voorziening niet meer bij de cliënt past kan de gemeente overgaan tot het verstrekken van een nieuwe voorziening die aansluit bij de huidige medische situatie.

Lid 10

Bij woningaanpassingen onderzoekt het college of verhuizen een goedkoper en adequaat alternatief is. Dit voorkomt dat hoge kosten worden gemaakt voor aanpassingen die niet noodzakelijk zijn wanneer een geschikte woning beschikbaar is.

Lid 11

Het college kan aanvullende regels vaststellen om de uitvoering van deze criteria verder te verduidelijken. Hiermee kan de gemeente inspelen op lokale omstandigheden en beleidsontwikkelingen.

lid 12

Dit lid verduidelijkt welke specifieke voorzieningen, zoals een tegemoetkoming voor verhuizing en (woning)inrichting en sporthulpmiddelen, onder het begrip maatwerkvoorziening kunnen vallen. Hoewel deze voorzieningen op basis van het algemene compensatiebeginsel al mogelijk zijn, biedt expliciete benoeming meer rechtszekerheid en eenduidigheid in de uitvoering. De voorzieningen worden alleen verstrekt indien dit noodzakelijk is om beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie op te heffen of te verminderen en met inachtneming van de criteria van artikel 9, zoals eigen kracht, goedkoopst-adequate en noodzaak.

Artikel 9A

Dit artikel biedt het college de mogelijkheid een financiële tegemoetkoming te verstrekken voor verhuizing en (woning)inrichting, indien dit vanwege de beperkingen van de cliënt noodzakelijk is voor het bevorderen of behouden van de zelfredzaamheid of participatie. Verhuizen moet daarbij een passend en goedkoopst-adequaate alternatief zijn.

Geen tegemoetkoming wordt verstrekt indien een voorliggende voorziening, verzekering of wettelijke regeling in de kosten voorziet. Ook wordt geen tegemoetkoming verstrekt wanneer sprake is van een eerste zelfstandige woning of bij verhuizing naar een semimurale of intramurale instelling.

Het college stelt nadere regels over onder meer de hoogte van de tegemoetkoming, de wijze van uitbetaling, de termijn waarbinnen opnieuw aanspraak kan bestaan en voorwaarden ter voorkoming van oneigenlijk gebruik.

Voor deze tegemoetkoming is geen eigen bijdrage verschuldigd.

Artikel 9B

Dit artikel biedt het college de mogelijkheid een tegemoetkoming te verstrekken aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die als gevolg daarvan aanmerkelijke meerkosten hebben. De tegemoetkoming is bedoeld ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en participatie.

De tegemoetkoming kan tevens betrekking hebben op meerkosten voor sporthulpmiddelen of aanpassingen daarvan, indien deze noodzakelijk zijn voor participatie. Een tegemoetkoming wordt uitsluitend verstrekt voor zover geen aanspraak bestaat op vergoeding via een voorliggende voorziening, verzekering of wettelijke regeling.

Het college stelt nadere regels over onder meer de hoogte van de tegemoetkoming, de doelgroep- en toegangscriteria, de wijze van uitbetaling en de frequentie of termijn waarbinnen aanspraak kan worden gemaakt.

Voor deze tegemoetkoming is geen eigen bijdrage verschuldigd.

Artikel 10. Criteria beschermd wonen en maatschappelijke opvang

Dit artikel legt vast dat Albrandswaard voor beschermd wonen en maatschappelijke opvang aansluit bij de regionale uitvoering door centrumgemeente Rotterdam. Rotterdam verzorgt de toegang, beoordeling en uitvoering volgens de eigen procedures en beleidsregels. Albrandswaard past deze regels toe, maar kan daarvan afwijken als dit in een individueel geval tot onevenredige gevolgen zou leiden. Waar nodig kan Albrandswaard aanvullende lokale regels vaststellen, zolang deze niet in strijd zijn met de regionale afspraken.

Artikel 10A Toegang tot beschermd wonen en maatschappelijke opvang

Beschermd wonen en maatschappelijke opvang zijn voorzieningen voor inwoners die door psychische, psychosociale of veiligheidsproblemen niet in staat zijn zelfstandig te wonen of zich veilig te handhaven. Artikel 10A geeft de voorwaarden waaronder deze ondersteuning kan worden ingezet. De Wmo 2015 gaat uit van het principe dat ondersteuning zo licht mogelijk en zo zwaar als nodig wordt ingezet. Daarom wordt eerst beoordeeld of andere vormen van hulp, zoals inzet van het netwerk, ambulante begeleiding of voorliggende voorzieningen, voldoende zijn. Alleen wanneer deze opties tekortschieten, komt beschermd wonen of opvang in beeld.

Het college voert een zorgvuldig onderzoek uit naar de aard van de problemen, de noodzaak van een beschermde of opvangomgeving en de mogelijkheden van de cliënt. De voorziening moet bijdragen aan herstel van stabiliteit, zelfredzaamheid en participatie. Het artikel biedt daarnaast ruimte om voorwaarden te stellen, zoals medewerking aan begeleiding, behandeling of uitstroomtrajecten, om de effectiviteit van de ondersteuning te vergroten en de doorstroom naar zelfstandiger wonen te bevorderen.

Artikel 11a – Beschermd wonen

Artikel 11a beschrijft wat onder beschermd wonen wordt verstaan en welke ondersteuning minimaal onderdeel uitmaakt van deze maatwerkvoorziening. Beschermd wonen biedt inwoners een woonomgeving met begeleiding en toezicht, maar is nadrukkelijk meer dan alleen huisvesting: het gaat om een samenhangend pakket van ondersteuning dat aansluit bij de behoeften van mensen die tijdelijk niet zelfstandig kunnen wonen.

De in het artikel genoemde onderdelen – begeleiding bij dagelijkse activiteiten, het bieden van structuur en veiligheid, en ondersteuning gericht op herstel en participatie – vormen de basisfuncties van beschermd wonen. Deze functies zorgen ervoor dat cliënten kunnen stabiliseren, vaardigheden kunnen ontwikkelen en kunnen toewerken naar een passende vervolgstap, zoals begeleid of zelfstandig wonen.

Het artikel geeft daarnaast ruimte om via nadere regels te bepalen hoe intensief en op welke wijze beschermd wonen lokaal wordt vormgegeven. Dit maakt het mogelijk om het aanbod flexibel aan te passen aan de lokale situatie, de beschikbare woonvormen en de behoeften van verschillende doelgroepen.

Artikel 11b – Maatschappelijke opvang

Artikel 11b beschrijft de voorwaarden en inhoud van maatschappelijke opvang. Deze voorziening is bedoeld voor inwoners die door dakloosheid, huiselijk geweld of een acute crisissituatie tijdelijk niet in staat zijn zelfstandig te wonen. De opvang biedt een veilige plek waar stabiliteit kan worden hersteld en waar begeleiding beschikbaar is om verdere ontregeling te voorkomen.

De maatschappelijke opvang omvat minimaal drie elementen: tijdelijk onderdak, begeleiding gericht op herstel en stabilisatie, en ondersteuning bij uitstroom naar een passende woon- of leefsituatie.

Daarmee is de opvang niet alleen gericht op het bieden van een veilige verblijfplaats, maar ook op het creëren van perspectief en het doorbreken van een onveilige of instabiele situatie.

Het artikel geeft het college de mogelijkheid om nadere regels te stellen over de inhoud en omvang van de opvang. Hiermee kan de gemeente inspelen op lokale omstandigheden, verschillende doelgroepen en de gewenste intensiteit van begeleiding. Dit zorgt voor duidelijkheid richting cliënten en aanbieders en maakt het mogelijk om de maatschappelijke opvang flexibel en doelgericht vorm te geven.

Artikel 11. Weigeringsgronden

In de rechtbankjurisprudentie is bepaald dat de redenen voor een afwijzing altijd in de verordening moeten staan.

Lid 1 a

In artikel 2.3.5, vijfde lid van de Wmo 2015 staat dat een maatwerkvoorziening alleen wordt verstrekt als de hulp niet op een andere manier beschikbaar is.

Als een cliënt recht heeft op hulp via een andere wettelijke regeling, bijvoorbeeld via de Zorgverzekeringswet of de Wet langdurige zorg (Wlz), moet de gemeente deze mogelijkheid als eerste laten benutten. Dit wordt in de Wmo beschouwd als een vorm van eigen kracht: de cliënt maakt gebruik van wat wettelijk al beschikbaar is. Daarom geldt dat de gemeente in zo'n geval geen maatwerkvoorziening hoeft toe te kennen.

Lid 1 b en c

Hier wordt bedoeld op de situatie dat de cliënt een voorziening realiseert of aankoopt en daarna pas een beroep op de gemeente doet. Als de voorziening is gerealiseerd voor de melding, dan bestaan er feitelijk geen beperkingen meer die het college moet compenseren. De cliënt heeft op deze wijze laten zien dat de hulpvraag in eigen kracht opgelost kan worden. Er wordt alleen een uitzondering gemaakt als er sprake was van een acute noodsituatie, waardoor cliënt niet in staat was om eerst contact te zoeken met de gemeente. Is de voorziening na de melding, maar voor de aanvraag of het besluit daarop gerealiseerd, dan kan het college de voorziening weigeren als de noodzaak, adequaatheid en passendheid van die voorziening en de gemaakte kosten achteraf niet meer beoordeeld kan worden. Dat is alleen anders als tevoren contact is gezocht met het college en het college expliciet toestemming heeft gegeven voor de aankoop/realisering van de gevraagde voorziening. □

Lid 1 d

Deze weigeringsgrond betekent dat een maatwerkvoorziening alleen wordt verstrekt wanneer de ondersteuning echt gericht is op de persoonlijke situatie van de cliënt. Als de gevraagde voorziening een algemeen of groepsgericht karakter heeft en niet noodzakelijk is voor de individuele zelfredzaamheid of participatie, kan het college de aanvraag afwijzen.

Lid e

In dit deel staat dat een aanvraag kan worden afgewezen als het gaat om een vergoeding of voorziening die al eerder is gegeven. Dit geldt vooral als het verlies van het middel door toedoen van de cliënt is ontstaan, bijvoorbeeld door onvoorzichtig gedrag of nalatigheid. Als de cliënt er niets aan kan doen, wordt de aanvraag niet geweigerd.

Hier speelt ook de eigen verantwoordelijkheid van de cliënt een rol. Bijvoorbeeld: als in een woning een verstelbare keuken of een andere dure voorziening is geplaatst, moet dit worden meegenomen in de waardebepaling van het huis. Dit risico moet de cliënt laten meeverzekeren in de opstalverzekering. Als er daarna brand uitbreekt en blijkt dat de woning niet goed genoeg verzekerd is, kan de cliënt op dat moment geen gebruik maken van deze regeling.

Lid 1 f

Als de cliënt bij het maken van keuzes redelijkerwijs had kunnen weten dat dit tot problemen zou leiden, mag de gemeente een aanvraag weigeren.

Lid 1 g

Wanneer er reden is om aan te nemen dat cliënt in aanmerking kan komen voor een Wlz-indicatie, zal de cliënt deze aanvraag eerst in moeten dienen bij het ClZ voordat de cliënt in aanmerking kan komen voor een Wmo maatwerkvoorziening. Wanneer de Wlz-indicatie is afgewezen en de cliënt dit aan kan tonen of toestemming geeft deze informatie bij het ClZ op te vragen, kan er alsnog een beoordeling voor een Wmo-maatwerkvoorziening plaatsvinden.

Lid 1 h

Een maatwerkvoorziening kan worden geweigerd, beëindigd of niet worden voortgezet wanneer het gedrag van de cliënt maakt dat de voorziening niet op een verantwoorde manier kan worden verstrekt of gebruikt. Het gaat om situaties waarin de cliënt bijvoorbeeld afspraken structureel niet nakomt, niet meewerkt aan noodzakelijk onderhoud of controle, of door zijn gedrag de veiligheid van medewerkers of anderen in gevaar brengt.

Lid 2 a

De ☐ in ☐ het ☐ tweede

lid ☐ opgenomen ☐ gronden ☐ zijn ☐ specifiek ☐ van ☐ toepassing ☐ op ☐ maatwerkvoorzieningen ☐ ter ☐ ondersteuning ☐ van ☐ de ☐ zelfredzaamheid ☐ en ☐ participatie.

Een voorziening moet langdurig noodzakelijk zijn. Het begrip langdurig noodzakelijk bestaat uit 2 onderdelen die los van elkaar bekeken kunnen worden. De voorziening moet:

- noodzakelijk zijn om de beperkingen te compenseren;
- langdurig noodzakelijk zijn.

Met langdurig wordt bedoeld dat de cliënt voor minimaal 6 maanden aangewezen moet zijn op de desbetreffende voorziening. Voor langere tijd betekent dan ook in ieder geval dat degene die tijdelijk beperkingen ondervindt, bijvoorbeeld door een ongeluk, niet voor een voorziening in aanmerking komt. Degene die voor 'beperkte of onzekere duur' beperkingen ondervindt kan een beroep doen op de Zorgverzekeringswet.

Kenmerkend is dat de beperking die iemand heeft, volgens de medische wetenschap op het moment van de aanvraag niet meer kan verbeteren. Er is dus geen reden om te verwachten dat de situatie van de cliënt beter wordt. De voorspelling over de toekomst (prognose) is daarom heel belangrijk.

Als de prognose zegt dat de cliënt na een tijdje zonder de hulpmiddelen of aanpassingen kan, dan mag het college ervan uitgaan dat het maar tijdelijk nodig is. Maar als de situatie steeds wisselt, met periodes van verbetering en terugval, kan er juist sprake zijn van een langdurige behoefte aan de voorziening. De medisch adviseur helpt bepalen of er wel of geen langdurige noodzaak is voor de voorziening.

Lid 3

In lid 3 zijn de specifieke weigeringsgronden opgenomen die gelden bij de toekenning van woonvoorzieningen. Het college kan in plaats van een woningaanpassing ook een verhuiskostenvergoeding verstrekken.

Ad. a

Het college hoeft geen voorziening te verstrekken als de beperkingen het gevolg zijn van de aard van de gebruikte materialen. Ook als de beperkingen voortkomen uit achterstallig onderhoud van de woning hoeft het college geen woonvoorziening te verstrekken.

Dit beginsel geldt niet als is voldaan aan de volgende twee eisen:

- de cliënt heeft goede pogingen ondernomen om de gebreken door de verhuurder te laten wegnemen; en
- met het oog op de gezondheidstoestand van de belanghebbende is er binnen redelijkerwijs aanvaardbaar tijdsbestek geen uitzicht op opheffing van de gebreken.

Ad. b

Een maatwerkvoorziening wordt alleen verstrekt als het woonruimten betreft die als zelfstandige woonruimte in het kader van de wet op de huurtoeslag ook als zodanig aangemerkt worden.

Ad. c, d, e, f en g

Als er in de te verlaten woning geen problemen bij de zelfredzaamheid werden ervaren, is de verhuizing naar de nieuwe woning kennelijk de oorzaak van de problemen en is men verhuisd naar een ongeschikte woning. Niet de ondervonden beperking, maar de verhuizing naar een niet geschikte woning is dan de voornaamste oorzaak van de ondervonden problemen. Uitzondering op deze bepaling is de zogeheten "belangrijke reden". De beoordeling of sprake is van een belangrijke reden is echter steeds afhankelijk van een weging van alle van belang zijnde feiten en omstandigheden.

Als een cliënt gaat verhuizen, moet hij of zij op zoek gaan naar een woning die zo goed mogelijk past bij zijn of haar situatie. Het is niet de bedoeling dat iemand zomaar een woning kiest die niet geschikt is, en daarna bij de gemeente aanklopt voor aanpassingen.

Met "verhuizen" bedoelt men hier niet alleen de daadwerkelijke verhuizing, maar ook alles wat er normaal gesproken aan voorafgaat. Denk aan het tekenen van een koopcontract, huurcontract of erfpachtovereenkomst. Dat zijn onomkeerbare stappen die betekenen dat de verhuizing bijna zeker doorgaat.

Voor de gemeente is het belangrijk om een goed beeld te hebben van het aantal woningen dat al aangepast is of makkelijk aangepast kan worden. Alleen dan kan de gemeente beoordelen of iemand naar een geschikte woning verhuist. Als een cliënt vanuit een andere gemeente verhuist en van tevoren geen contact heeft opgenomen met de gemeente om samen te kijken naar andere mogelijkheden of toestemming te vragen, dan verandert er iets. Dan moet de cliënt zelf bewijzen (met controleerbare informatie) dat er geen geschikte woning beschikbaar was.

Bijvoorbeeld: een cliënt in een rolstoel verhuist naar een woning zonder lift. De daaruit voortvloeiende beperkingen waren voorzienbaar, dus kan het college de aanvraag afwijzen.

Bij co-ouderschap ligt het ouderlijk gezag in de praktijk vaak bij beide ouders.

Het juridische hoofdverblijf van een kind wordt meestal door de rechter bepaald en vastgelegd in het ouderschapsplan. Als het hoofdverblijf niet is vastgesteld, dan kan gekeken worden naar het feitelijk verblijf. In de praktijk kan het voorkomen dat het feitelijk verblijf evenredig is verdeeld. Nu de CRvB heeft geoordeeld dat een cliënt niet in meerdere gemeenten tegelijkertijd woonplaats kan hebben, dient de inschrijving van het kind in het BRP de doorslag te geven.

Voor wat betreft woningaanpassingen heeft dit tot gevolg dat slechts één woning hoeft te worden aangepast. In artikel 1:247, vierde lid BW is gewaarborgd dat het kind recht heeft op een gelijkwaardige verzorging en opvoeding door beide ouders. En uit artikel 3 IVRK volgt dat het belang van het kind voorop moet staan bij alle maatregelen die kinderen aangaan. Om die reden is de uitzondering voor co-ouderschap opgenomen.

Ad. h

Er worden geen voorzieningen verstrekt in gemeenschappelijke ruimten, anders dan de genoemde in deze bepaling. Naar het oordeel van de CRvB is een dergelijke bepaling in het algemeen niet in strijd met de Wmo.

Ad. i

De genoemde voorzieningen kunnen wel verstrekt worden in een gemeenschappelijke ruimte als het voor een individu noodzakelijk is.

Ad j

Voorzieningen die bij nieuwbouw of verbouwing zonder grote kosten meegenomen hadden kunnen worden, hoeven niet meer apart vergoed te worden.

Lid 4

Er wordt geen tegemoetkoming voor verhuizing en inrichting verstrekt waarbij er twee uitzonderingen zijn:

- Wanneer iemand met een beperking voor het eerst zelfstandig gaat wonen, wordt dit gezien als een normale stap in het leven, waarvoor geen Wmo-tegemoetkoming geldt.

- Ook bij verhuizing naar een semimurale of intramurale instelling (zoals een zorginstelling of beschermd wonen met verblijf) wordt geen tegemoetkoming verstrekt, omdat deze instellingen doorgaans zelf voorzien in inrichting en ondersteuning.

Lid 5

Deze bepaling geeft aan dat bij het beoordelen van de vervoersbehoefte voor maatschappelijke participatie alleen wordt gekeken naar verplaatsingen binnen de directe woon- en leefomgeving van de cliënt. Het gaat om dagelijkse en noodzakelijke verplaatsingen, zoals naar winkels, huisarts, dagbesteding of sociaal contact in de nabije omgeving.

Voor vervoer over langere afstanden, bijvoorbeeld voor sociaal contact buiten de regio of familiebezoek verder weg, kunnen cliënten gebruikmaken van Valys, de landelijke vervoersvoorziening voor mensen met een mobiliteitsbeperking.

Artikel 12. Inhoud beschikking

De cliënt moet op basis van de beschikking die hij ontvangt de informatie krijgen die nodig is om zijn rechtspositie te bepalen en te begrijpen. Hiervoor is nodig dat de beschikking de cliënt goed en volledig informeert. In dit artikel staat beschreven welke onderdelen in ieder geval in de beschikking moeten worden opgenomen. □

Artikel 13. Regels voor pgb

Lid 1

Het college kan op grond van artikel 2.3.6 van de wet een pgb verstrekken. In dit lid staan de voorwaarden en het kwaliteitskader waaraan voldaan moet worden om in aanmerking te komen voor een pgb.

Lid 2

Als de cliënt in aanmerking wil komen voor een pgb, moet hij op grond van deze verordening een budgetplan en ondersteuningsplan opstellen. In deze bepaling is aangegeven welke onderdelen in ieder geval opgenomen moeten zijn in dat budgetplan. Een aantal zaken volgen rechtstreeks uit de wet. De Wmo 2015 noemt in artikel 2.3.6 namelijk een aantal criteria om in aanmerking te kunnen komen voor een pgb. De gemeente gebruikt dit plan om te controleren of aan de voorwaarden uit de wet is voldaan als bedoeld in artikel 2.3.6 van de wet.

Lid 3

In lid 3 zijn een aantal kostenposten genoemd die niet uit het pgb gefinancierd mogen worden. Het pgb is enkel en alleen bedoeld voor financiering van de noodzakelijke voorziening. Het pgb bevat om die reden ook geen vrij besteedbaar deel (lid 4).

Lid 5

Het is mogelijk om de SVB te verzoeken om betalingen uit het pgb tijdelijk op te schorten, bijvoorbeeld in situaties waarbij de cliënt tijdelijk in het ziekenhuis is opgenomen of voor langere tijd in het buitenland verblijft. De voorziening hoeft dan niet direct te worden beëindigd, maar kan tijdelijk worden stopgezet.

Lid 6

De Wmo richt zich op mensen die ondersteuning nodig hebben om zelfstandig te blijven wonen. Dat zijn vaak kwetsbare persongroepen. Als voorwaarde voor verstrekking van een pgb is daarom opgenomen dat de zorgverlener een VOG overhandigt. Voor wat betreft de zorgaanbieders in natura volgt deze verplichting uit de gestelde kwaliteitseisen. Een VOG helpt te voorkomen dat personen met een risicovol verleden in een positie komen waarin misbruik of grensoverschrijdend gedrag mogelijk is.

Lid 7

Op grond van het kwaliteitskader is het mogelijk om de geleverde kwaliteit van de aanbieders te controleren en beoordelen. Het maakt mogelijk om pgb-aanbieders aan te spreken op de geleverde kwaliteit en hier mogelijk consequenties aan te verbinden.

Cliënt is zelf verantwoordelijk voor inkoop van kwalitatief verantwoorde ondersteuning. Het college heeft echter wel een rol bij de beoordeling of sprake is van goede kwaliteit. Bij het beoordelen van de kwaliteit weegt het college mee of de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere

maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt volgens artikel 2.3.6, derde lid Wmo 2015.

Lid 8

Het pgb moet binnen een bepaalde tijd worden besteed. Zo weet iedereen waar hij aan toe is, en blijft het proces duidelijk en rechtmatig.

Lid 9

Een pgb voor vervoer met eigen auto, taxi of rolstoeltaxi wordt alleen verstrekt als de cliënt medisch of gedragsmatig niet in staat is gebruik te maken van het collectieve vervoer, zoals de regiotaxi. Het collectief vervoer is het uitgangspunt binnen de Wmo; een pgb is pas mogelijk als dat aantoonbaar niet passend is.

Lid 10

In spoedeisende situaties, zoals bedoeld in artikel 2.3.3 van de Wmo 2015, moet het college snel passende ondersteuning bieden. Omdat een persoonsgebonden budget (pgb) tijd vraagt voor beoordeling, toekenning en verantwoording, is het niet geschikt voor acute situaties. Daarom wordt in zulke gevallen geen pgb verstrekt, maar wordt ondersteuning in natura ingezet om direct hulp te kunnen bieden.

Lid 11

Een persoonsgebonden budget (pgb) is bedoeld voor ondersteuning binnen Nederland. Besteding in het buitenland is in principe niet toegestaan, tenzij het college hiervoor uitdrukkelijk toestemming voor geeft op basis van nadere regels. In het buitenland kan het college namelijk onvoldoende toezicht houden op de besteding en kwaliteit van de ondersteuning, wat controle en verantwoording bemoeilijkt. Alleen in uitzonderlijke gevallen, en onder strikte voorwaarden, kan het college een uitzondering maken.

Lid 12

Het college heeft de bevoegdheid om nadere regels vast te stellen over de voorwaarden voor het verstrekken van een persoonsgebonden budget (pgb).

Artikel 13A Persoonsgebonden budget voor beschermd wonen

Dit artikel regelt wanneer een persoonsgebonden budget (pgb) voor beschermd wonen mogelijk is. Een pgb wordt alleen verstrekt als de cliënt of diens vertegenwoordiger pgb-vaardig is, de kwaliteit van de ondersteuning is gewaarborgd en de ondersteuning veilig en doelmatig kan worden geleverd. Het college kan een pgb weigeren als deze voorwaarden niet worden vervuld. Daarnaast stelt het college nadere regels vast om te beoordelen of de ingekochte ondersteuning aan de gestelde eisen voldoet.

Artikel 14. Onderscheid formele en informele hulp

Voor de bepaling van het pgb-tarief wordt onderscheid gemaakt tussen formele en informele hulp. Van formele hulp is sprake als de hulp verleend wordt in het kader van de uitoefening van een bedrijf of beroep. De hulp wordt dan verleend door een zorgaanbieder of door een zelfstandige hulpverlener (zzp-er) die geregistreerd staat in het Handelsregister. Hierop geldt één (belangrijke) uitzondering en dat is wanneer de hulpverlener een bloed- of aanverwant is in de 1e of 2e graad (o.a. ouders, broers, zussen en kinderen). Bij hulpverlening door een bloed- of aanverwant in de 1e of 2e graad, is altijd sprake van informele hulp. Ook al gaat het om een hulpverlener die voldoet aan de criteria genoemd in het tweede lid van deze bepaling; dan nog geldt dit in het kader van deze verordening als informele hulp. De achtergrond daarvan is dat ook familieleden met een zorggerelateerd beroep of opleiding in eerste instantie een affectieve relatie hebben met de budgethouder. Dat is dan ook doorslaggevend voor het bijbehorende pgb-tarief.

Informele hulp is alle hulp die geboden wordt door bloed- of aanverwanten in de 1e of 2e graad, of door personen die niet beroepsmatig of bedrijfsmatig ondersteuning verlenen. In de praktijk gaat het dan meestal om personen uit het sociale netwerk.

Artikel 15. Hoogte pgb

De Wmo schrijft voor dat het pgb toereikend moet zijn (artikel 2.1.3, lid 2b). De gemeente mag verschillende tarieven gebruiken voor verschillende soorten hulp en hulpverleners. De Regeling Dienstverlening Aan Huis (RDAH) is afgeschaft per 1-1-2026: dit heeft gevolgen voor budgethouders

die nu 3 dagen per week of minder ondersteuning krijgen. Voor die zorgverleners moet de budgethouder ook werkgeverslasten gaan afdragen. Dit heeft invloed op tarieven die cliënt vanuit een pgb aan de zorgverleners moet betalen.

Lid 1

In deze bepaling is het tarief vastgelegd voor een hulpmiddel, bijvoorbeeld een scootmobiel of woningaanpassing. Het maximale tarief wordt bepaald aan de hand van de zorg in natura-tarieven. Als de cliënt aangeeft dat de voorziening voor een lager tarief ingekocht kan worden, mag uitgegaan worden van dit lagere tarief. Als de gemeente voor het betreffende hulpmiddel geen overeenkomst heeft met een leverancier, wordt de hoogte van het pgb op offertebasis bepaald.

Lid 2

Cliënt die gebruik kunnen maken van collectief vervoer, hebben aanspraak op de natura voorziening en niet op een pgb. Is een cliënt echter aangewezen op een andere vorm van vervoer, dan wordt de hoogte van een pgb afgestemd op de afstand die cliënt zou kunnen reizen met behulp van collectief vervoer. Deze afstand bedraagt maximaal 2000 kilometer binnen de eigen woon- en leefomgeving en mits er geen andere vervoersvoorziening verstrekt is.

Lid 3

Hierin wordt de maximale hoogte van het persoonsgebonden budget voor diensten voor professionals en het informele netwerk bepaald. Voor formele hulp geldt dat het pgb-tarief gebaseerd is op de kostprijs van een vergelijkbare maatwerkvoorziening in natura.

Voor informele hulp, zoals hulp van een familielid of iemand uit het sociale netwerk, mag het persoonsgebonden budget (pgb) worden vastgesteld op basis van het wettelijk minimumloon voor een werknemer van 21 jaar of ouder, zoals bedoeld in de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (Wml). Dit bedrag wordt aangevuld met vakantiebijslag en de tegenwaarde van verlofuren. Als er sprake is van een arbeidsovereenkomst wordt het tarief ook verhoogd met werkgeverslasten.

De Centrale Raad van Beroep heeft bevestigd dat dit tarief ook voor informele hulp bij huishoudelijke ondersteuning en individuele begeleiding is toegestaan, mits de cliënt met dit tarief passende ondersteuning kan inkopen. Het college beoordeelt per situatie of het tarief toereikend is.

Het pgb-tarief voor informele hulp bij kortdurend verblijf wordt gemaximeerd op 75% van het uurtarief van de goedkoopst-adequate voorziening in natura. Dit percentage waarborgt dat het pgb in verhouding blijft tot de kosten van zorg in natura en voorkomt dat informele hulp duurder wordt dan professionele ondersteuning. Het tarief wordt niet gebaseerd op het minimumloon, omdat dit geen reële afspiegeling vormt van de kosten van kortdurend verblijf en geen recht doet aan de aard van deze voorziening. Door aan te sluiten bij een percentage van het natura-tarief blijft het pgb doelmatig, uitvoerbaar en in lijn met de landelijke kaders voor informele hulp.

Lid 4 en 5

Hierin wordt de maximale hoogte van het persoonsgebonden budget voor diensten voor professionals en het informele netwerk bepaald.

Lid 6

Het pgb-tarief (informeel en formeel) wordt gedurende de looptijd van de toekenning van de maatwerkvoorziening voor dienstverlening, tussentijds geïndexeerd. Het wettelijk minimumloon wordt twee keer per jaar vastgesteld (1 januari en 1 juli). Omdat het informele pgb-tarief rechtstreeks is gebaseerd op dit minimumloon plus de daarbij behorende toeslagen, wordt het informele pgb-tarief automatisch ook twee keer per jaar aangepast.

Artikel 16. Nadere verplichtingen budgethouder

Dit artikel stelt een aantal specifieke voorwaarden aan de budgethouder. De budgethouder is verplicht om de aangeschafte voorziening te behandelen alsof het zijn eigendom is. Dit wil zeggen, goed te onderhouden, te verzekeren en op een zorgvuldige wijze mee om te gaan.

Hoofdstuk 4. Bijdrage in de kosten

De gemeente mag van cliënt en een bijdrage in de kosten vragen voor maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen. In dit hoofdstuk staan de regels over deze bijdrage.

Artikel 17. Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen, pgb en sommige algemene voorzieningen

De gemeente mag van cliënt en een bijdrage in de kosten vragen voor:

- voor maatwerkvoorzieningen in natura,
- voor een persoonsgebonden budget (pgb),
- en voor bepaalde algemene voorzieningen.

Lid 1 en 2

Formuleert deze verplichting voor wat betreft de bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen of persoonsgebonden budgets en bij verordening aangewezen algemene voorzieningen.

Lid 3

De hoogte van de eigen bijdrage is landelijk bepaald en wordt vastgesteld door het Centraal Administratie Kantoor (CAK). Het uitgangspunt is wel dat de totale eigen bijdrage voor een maatwerkvoorziening, de kostprijs van de betreffende voorziening niet mag overstijgen: de gemeente mag geen winst maken op de bijdragen.

Lid 4

Wettelijk gezien is het niet toegestaan om een eigen bijdrage te innen bij rolstoelen en kindvoorzieningen.

Lid 5

Dit lid legt uit hoe de kostprijs wordt vastgesteld bij zorg in natura en bij een pgb.

De kostprijs bepaalt de maximale hoogte van de eigen bijdrage die een cliënt moet betalen.

Lid 6

Voor financiële tegemoetkomingen die door het college worden verstrekt, is geen eigen bijdrage verschuldigd. Dit volgt uit het karakter van deze tegemoetkomingen, die bedoeld zijn als ondersteuning bij specifieke meerkosten en niet als maatwerkvoorziening in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget. Het heffen van een eigen bijdrage zou het compenserende doel van deze tegemoetkomingen ondermijnen.

Artikel 17a – Bijdrage beschermd wonen

Ook voor het gebruik van beschermd wonen is cliënt een eigen bijdrage verschuldigd. Wanneer cliënt gebruik maakt van beschermd wonen wordt door de gemeente dit doorgegeven aan het CAK zodat zij de inning van de eigen bijdrage kunnen doen.

Artikel 18. Bijdrage in de kosten van de maatwerkvoorziening Collectief vervoer

De hoogte van de eigen bijdrage voor collectief vervoer wordt bepaald door het tijdstip waarop de rit uitgevoerd wordt. Omdat de bijdrage jaarlijks aangepast wordt door indexering, staat het bedrag in de nadere regels. De eigen bijdrage die verschuldigd is, is gebaseerd op basis van een opstaptarief en zone indeling wat van toepassing is in het regulier openbaar vervoer.

Hoofdstuk 5. Kwaliteit en veiligheid

De gemeente en zorgaanbieders zijn samen verantwoordelijk voor goede kwaliteit van de voorzieningen. In de verordening staat welke kwaliteitseisen er zijn waaronder eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten (artikel 2.1.3, tweede lid onderdeel c van de wet). Ook worden er regels gesteld die een goede verhouding waarborgen tussen de prijs voor de levering van een voorziening (artikel 2.6.6 van de wet).

Artikel 19. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

Deze bepaling betreft een uitwerking van de verordeningplicht in artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald welke kwaliteitseisen worden gesteld aan de voorzieningen en de eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten.

Artikel 20. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

Algemeen

Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan, is de gemeente verplicht om in de verordening regels te stellen (artikel 2.6.6, eerste lid van de wet). In artikel 5.4 van het uitvoeringsbesluit is uitgewerkt wat hierin van de gemeente wordt verwacht. Doel is dat een vaste of reële prijs wordt vastgesteld voor diensten die derden verlenen in opdracht van het college.

In het uitvoeringsbesluit is uitgewerkt welke kostprijscomponenten de gemeente in ieder geval moet meenemen om te kunnen spreken van een vaste of reële prijs. Die kostprijscomponenten zijn ook vermeld in deze verordening (artikel 20 lid 3 en 4).

Voor de uitvoeringspraktijk zijn handreikingen over de normering van kostprijscomponenten beschikbaar die colleges en aanbieders kunnen toepassen om te komen tot een reële prijs.

Een vaste prijs of reële prijs wordt onder andere gebaseerd op de kosten van de beroepskracht. Hieronder vallen loonkosten en andere kosten van wettelijke verplichtingen ter zake van de arbeid. Als uitgangspunt geldt dat een aanbieder beroepskrachten inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Het college moet zich dus een beeld vormen van de vereiste activiteiten en de daaraan verbonden reële kosten. Het college baseert een reële prijs vervolgens op de collectieve arbeidsovereenkomsten die door de aanbieder in de betreffende sector moeten worden gehanteerd. In Nederland zijn immers bij veel aanbestedingen de algemeen verbindend verklaarde bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten van toepassing. Daarmee gelden die bepalingen voor alle werknemers in de betreffende sector. Als op een beroepskracht geen collectieve arbeidsovereenkomst van toepassing is, omdat het bijvoorbeeld gaat om een zelfstandige zonder personeel of een buitenlandse aanbieder (Europese aanbesteding), wordt van colleges evengoed verwacht een reële kostprijs te hanteren die qua arbeidsvoorwaarden gelijk is aan de positie van een werknemer en de wijze van kostprijsopbouw te motiveren.

Naast de kosten van de beroepskracht is een reële prijs gebaseerd op directe en indirecte kostprijscomponenten als een redelijke mate van overheadkosten, een voor de sector reële mate van niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg, reis- en opleidingskosten, indexatie van loon en prijs binnen een overeenkomst en kosten als gevolg van gemeentelijke eisen zoals rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen. Het vaststellen van een reële prijs door het college heeft pas effect als duidelijk is voor welk proces het college die prijs moet gebruiken. De vastgestelde reële prijs moet daarvoor zijn plaats krijgen in de aanbestedingsprocedure en in de overeenkomst met de derde.

Het college moet de overheidsopdracht gunnen op grond van het criterium van de economisch meest voordelige inschrijving (op grond van artikel 2.114, eerste lid, van de Aanbestedingswet 2012 en artikel 2.6.4, tweede lid, van de wet). Overigens kan het college in afwijking hiervan een overheidsopdracht niet enkel op grond van het criterium de laagste prijs gunnen (artikel 2.6.4, derde lid van de wet). Het college moet bij het criterium "economisch meest voordelige inschrijving" in de aankondiging van de opdracht bekendmaken welke nadere criteria hij toepast met het oog op de toepassing van dat criterium (artikel 2:115 van de Aanbestedingswet 2012). Die nadere criteria kunnen onder meer prijs en kwaliteit betreffen. De toepassing van het criterium "prijs" betekent dat de inschrijving met de laagste prijs het beste scoort op dat criterium. De vastgestelde reële prijs wordt opgenomen in de aankondiging of de aanbestedingsstukken als eis, zodat een inschrijving geen prijs bevat die lager is dan de vastgestelde reële prijs. De vaststelling van de reële prijs betreft een besluit van het college ter voorbereiding op een privaatrechtelijke rechtshandeling (gunningsbeschikking) waartegen geen beroep kan worden ingesteld (artikel 8:3 van de Awb). De reguliere rechtsbescherming bij aanbestedingsprocedures staat uiteraard gewoon open. Aan dit besluit moet een zorgvuldige afweging ten grondslag liggen (artikel 3:4 van de Awb). De inschrijvingen die niet voldoen aan de eis van de reële prijs zijn ongeldig. Het college moet ongeldige inschrijvingen ter zijde leggen, de betrokken ondernemers komen niet meer in aanmerking voor de gunning. Het artikel vormt dus een toetsingskader voor het gunnen van de overheidsopdracht voor maatschappelijke ondersteuning en vult deze bevoegdheden op grond van de Aanbestedingswet 2012 nader in op grond van artikelen 2.6.4 en 2.6.6 van de wet.

Lid 1

In dit artikel wordt geregeld dat het college voor het leveren van een dienst door een derde, ofwel een vaste prijs vaststelt, ofwel een reële prijs vaststelt die geldt als ondergrens voor een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde of die geldt als ondergrens voor de vaste prijs. In het geval het college een reële prijs vaststelt, is het mogelijk dat inschrijvers een hoger tarief dan de reële

prijs neerleggen. Het is niet mogelijk een lagere prijs neer te leggen. Als het college een vaste prijs vaststelt, dan zal het tarief voor de inschrijvers gelijk zijn aan de vaste prijs.

Lid 2

Bij het vaststellen van de prijs moet het college rekening houden met de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht. Het college moet ook rekening houden met de continuïteit in de hulpverlening, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners. De invulling van de continuïteit van de hulpverleningsrelatie in financiële zin is nieuw voor de gemeente. De aanbieder die de opdracht gegund krijgt moet overleggen met de aanbieder die de opdracht tot dan toe had uitgevoerd over de overname van personeel. De gedachte is dat overname van personeel gemakkelijker verloopt als de gemeente een reële prijs betaalt voor de opdracht.

Lid 3

Het college moet de vaste prijs of de reële prijs voor diensten minimaal baseren op de in dit artikel genoemde kostprijselementen.

Lid 4

Hierin is een bepaling opgenomen over de prijs-kwaliteitverhouding van andere voorzieningen dan diensten, bijvoorbeeld hulpmiddelen. Artikel 5.4 van het Uitvoeringsbesluit is hierop niet van toepassing.

Artikel 21. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

De aanbieder moet bij de toezichthoudend ambtenaar melding doen van iedere calamiteit die bij de verstrekking van een voorziening heeft plaatsgevonden. Ook als er sprake is van geweld tijdens de verstrekking van een voorziening.

Onder 'calamiteit' wordt verstaan een niet-beoogde of onverwachte gebeurtenis, die betrekking heeft op de kwaliteit van een voorziening en die tot een ernstig schadelijk gevolg voor of de dood van een cliënt heeft geleid.

Onder 'geweld bij de verstrekking van een voorziening' wordt verstaan seksueel binnendringen van het lichaam van of ontucht met een cliënt en lichamelijk en geestelijk geweld jegens een cliënt, door een beroepskracht dan wel door een andere inwoner.

Het college heeft de toezichthouders van GGD Rotterdam-Rijnmond aangewezen (artikel 6.1 van de wet). Zij onderzoeken deze meldingen en adviseren het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

Hoofdstuk 6. Toezicht en handhaving

Artikel 22. Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik van een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget

De gemeente moet in de verordening regels opnemen tegen misbruik. Dit artikel zorgt ervoor dat de gemeente maatregelen kan nemen als iemand onterecht een maatwerkvoorziening of pgb ontvangt, of de Wmo oneigenlijk gebruikt.

Artikel 23. Verrekening

De gemeente kan in bepaalde gevallen bedragen verrekenen. Verrekening houdt in dat een vordering van het college wordt verrekend met een bedrag waarop de cliënt aanspraak heeft. Op grond van artikel 4:93, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht is verrekening alleen toegestaan indien daarvoor een wettelijke grondslag bestaat.

Deze grondslag is opgenomen in artikel 3.3, derde lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015. Op basis daarvan kan het college een vordering op grond van de Wmo 2015, waaronder een terugvordering van een persoonsgebonden budget, verrekenen met vorderingen op grond van de Wmo 2015 of de Participatiewet. Verrekening vindt uitsluitend plaats binnen de grenzen van deze wettelijke bevoegdheid.

Hoofdstuk 7. Waardering mantelzorgers

Artikel 24. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

In deze bepaling staat wat de jaarlijkse waardering is die de gemeente geeft aan mantelzorgers. Het moet gaan om mantelzorgers van cliënt in de gemeente (zie artikel 2.1.6 van de wet). Die mantelzorgers hoeven zelf dus niet in de gemeente te wonen. Verder is het begrip 'cliënt' breder dan alleen personen die gebruik maken van Wmo-ondersteuning. Het kan ook gaan om personen die zich ooit gemeld hebben, maar waar geen Wmo-voorziening is uitgekomen. Wellicht mede dankzij de inzet van de mantelzorger. Ook die mantelzorgers kunnen in aanmerking komen voor een jaarlijkse blijk van waardering.

Hoofdstuk 8. Klachten, medezeggenschap en inspraak

Artikel 25. Klachtenregeling

In het eerste lid staat een regel over klachten over aanbieders van ondersteuning. Volgens de Wmo (artikel 2.1.3, tweede lid, onder e) moet in de verordening staan voor welke voorzieningen een klachtenregeling verplicht is.

Een cliënt kan bijvoorbeeld ontevreden zijn over het gedrag van een medewerker van de gemeente, zoals bij een gesprek of als iemand niet deskundig genoeg is. In dat geval kan de cliënt gebruikmaken van de klachtenregeling van de gemeente. Als de klacht gericht is op het gedrag van een zorgaanbieder dan moet de cliënt bij die aanbieder zelf een klacht indienen.

Het college voert cliënttevredenheidsonderzoeken uit en deelt de uitkomsten met de gemeenteraad.

Artikel 26. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

In de verordening moet staan voor welke voorzieningen een regeling vereist is voor medezeggenschap van cliënt en over voorgenomen besluiten van de aanbieder die voor de gebruikers van belang zijn (zie artikel 2.1.3, tweede lid onder f van de wet). Daar wordt met dit artikel aan voldaan.

Artikel 27. Betrekken van ingezetenen bij het beleid

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, derde lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015. Het college moet inwoners, waaronder cliënten en hun vertegenwoordigers, vroegtijdig betrekken bij de voorbereiding van het Wmo-beleid en hen ondersteunen om deze rol goed te kunnen vervullen. De gemeente Albrandswaard geeft hieraan invulling via de Maatschappelijke Adviesraad Albrandswaard, die gevraagd en ongevraagd advies uitbrengt over beleid en verordeningen. De leden van de adviesraad worden door het college benoemd. Voor de werkwijze van de adviesraad zijn nadere regels en een huishoudelijk reglement vastgesteld. Het vierde lid biedt het college de mogelijkheid om deze betrokkenheid van inwoners verder uit te werken in nadere regels.

Hoofdstuk 9 Overgangsrecht en slotbepalingen

Artikel 28. Indexering

Dit artikel geeft het college de bevoegdheid om bedragen jaarlijks te indexeren.

Artikel 29. Hardheidsclausule

In bijzondere situaties mag het college afwijken van de regels in deze verordening, als dat in het voordeel van de cliënt is. Afwijken mag nooit in het nadeel van de cliënt, en ook niet van regels die rechtstreeks in de wet staan.

Het is belangrijk dat dit alleen gebeurt in uitzonderlijke gevallen, dus niet als standaardregel. Omdat het college dan afwijkt van de normale regels, moet het duidelijk uitleggen waarom. Dit is belangrijk om gelijke gevallen in de toekomst op dezelfde manier te behandelen (dat heet precedentwerking).

Artikel 30. Overgangsrecht

In het eerste lid is duidelijk gemaakt dat bestaande rechten doorlopen, totdat een nieuwe beoordeling heeft plaatsgevonden.

In het tweede lid staat dat lopende bezwaarschriften worden behandeld volgens de geldende verordening op het moment dat het besluit werd genomen.

Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Albrandswaard 2026

De raad van de gemeente Albrandswaard

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van <.....> ,

gelet op artikel 108, tweede lid, Gemeentewet, wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en Uitvoeringsbesluit Wmo 2015;

besluit vast te stellen de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Albrandswaard 2026.

Hoofdstuk 1. BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. algemeen gebruikelijke voorziening: een voorziening die:
 - i. niet specifiek bedoeld is voor personen met een beperking;
 - ii. daadwerkelijk beschikbaar is;
 - iii. een passende bijdrage levert aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat is tot zelfredzaamheid of participatie;
 - iv. financieel gedragen kan worden met een inkomen op minimumniveau op grond van algemeen aanvaarde maatschappelijke opvattingen.
 - b. algemene voorziening: aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning;
 - c. andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
 - d. beleidsregels: de op lokaleregelgeving.overheid.nl gepubliceerde beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard;
 - e. beschermd wonen: hieronder wordt verstaan wonen in een accommodatie met toezicht en begeleiding, gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie, voor personen die door psychische of psychosociale problemen niet zelfstandig kunnen wonen;
 - f. bijdrage: financiële eigen bijdrage als bedoeld in de artikelen 2.1.4 en 2.1.4a van de wet;
 - g. financiële tegemoetkoming: een geldbedrag wat toegekend wordt ter ondersteuning van zelfredzaamheid of participatie.
 - h. gebruiksduur: zolang de voorziening in gebruik is en/of als er sprake is van service- en onderhoudskosten;
 - i. hoofdverblijf: de woonruimte, bestemd en geschikt voor permanente bewoning, waar de persoon met beperkingen zijn vaste woon- en verblijfplaats heeft en
 - i. in de gemeentelijke basisadministratie staat ingeschreven; dan wel
 - ii. zal staan ingeschreven; dan wel;
 - iii. het feitelijke woonadres indien de persoon met beperkingen met een briefadres is ingeschreven.
 - j. hulpvraag: behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet;
 - k. ingezetene: cliënt die hoofdverblijf heeft in de gemeente Albrandswaard;
 - l. intramuraal: wonen in een verblijfssetting met 24-uurs zorg en hulp;
 - m. kostprijs: de totale waarde van een voorziening in euro's inclusief btw en extra kosten zoals onderhoud en bijzondere aanpassingen;
 - n. leefeenheid: een groep van personen die tezamen een huishouden vormen;

- o. maatschappelijke opvang: hieronder wordt verstaan het bieden van tijdelijk onderdak, begeleiding en ondersteuning aan personen die de thuissituatie hebben verlaten of dreigen te verlaten vanwege problemen zoals dakloosheid, huiselijk geweld of andere crisissituaties;
 - p. melding: kenbaar maken van de hulpvraag aan het college als bedoeld in artikel 2.3.2 eerste lid Wmo 2015;
 - q. nadere regels: de op lokaleregelgeving.overheid.nl gepubliceerde nadere regels maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard;
 - r. onderzoeksrapport: een schriftelijke weergave van het onderzoek dat de gemeente uitvoert naar de ondersteuningsbehoefte, persoonlijke omstandigheden, mogelijkheden en beperkingen van een client, als basis voor het nemen van een besluit over een maatwerkvoorziening;
 - s. pgb: persoonsgebonden budget als financieringsvorm voor een maatwerkvoorziening zoals bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet;
 - t. participatie: het deelnemen aan het maatschappelijk verkeer als bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet;
 - u. persoonlijk plan: plan waarin de cliënt de omstandigheden, bedoeld in artikel 2.3.2 vierde lid, onderdelen a tot en met g, van de wet, beschrijft en aangeeft welke maatschappelijke ondersteuning naar zijn mening het meest is aangewezen;
 - v. semimuraal: zorg die gedeeltelijk binnen een instelling plaatsvindt, maar waarbij de cliënt niet volledig opgenomen is. Het is een vorm van zorg tussen ambulant (thuis) en intramuraal (volledige opname) in;
 - w. Wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
 - x. zelfredzaamheid: het in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden.
2. Voor zover niet anders bepaald, hebben begrippen in deze verordening en de daarop gebaseerde nadere regels en beleidsregels dezelfde betekenis als in de wet.

Hoofdstuk 2. MELDING, ONDERZOEK EN AANVRAAG

Artikel 2. Melding hulpvraag

1. Een hulpvraag kan vormvrij door of namens een cliënt bij het college worden gemeld.
2. Het college bevestigt de ontvangst van een melding schriftelijk en maakt zo spoedig mogelijk een afspraak voor een gesprek.
3. In spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet treft het college na de melding onverwijld een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek als bedoeld bij artikel 6.

Artikel 3. Cliëntondersteuning

1. Het college draagt zorg voor de beschikbaarheid van gratis cliëntondersteuning.
2. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger en/of vertegenwoordiger voorafgaand aan het onderzoek als bedoeld bij artikel 6 op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.

Artikel 4. Persoonlijk plan

1. Het college brengt de cliënt op de hoogte van de mogelijkheid om een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid, van de wet op te stellen en stelt hem gedurende zeven dagen na de melding in de gelegenheid het plan te overhandigen waarin hij de omstandigheden, bedoeld in artikel 2.3.2, vierde lid, onderdelen a tot en met g, van de wet beschrijft en aangeeft welke maatschappelijke ondersteuning naar zijn mening het meest is aangewezen.
2. Als de cliënt een persoonlijk plan als bedoeld in eerste lid aan het college heeft overhandigd, betreft het college dat plan bij het onderzoek als bedoeld in artikel 6 van deze verordening.

Artikel 5. Informatie en identificatie

1. Voor het gesprek of tijdens het gesprek verschaft de cliënt het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.
2. Bij het onderzoek, bedoeld in artikel 6, stelt het college de identiteit van de cliënt vast aan de hand van een geldig identiteitsbewijs.

Artikel 6. Onderzoek

1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie.
2. Een gesprek maakt deel uit van het onderzoek, tenzij de hulpvraag genoegzaam bekend is. Het gesprek wordt gevoerd met de cliënt, dan wel zijn vertegenwoordiger, voor zover mogelijk zijn mantelzorger en voor zover nodig zijn familie.
3. De volgende factoren, ook genoemd in artikel 2.3.2 vierde lid van de wet, maken in ieder geval deel uit van het onderzoek en vormen de basis van het gesprek als bedoeld in tweede lid:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de cliënt;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning;
 - c. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te handhaven of te verbeteren, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of maatschappelijke opvang;
 - d. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of maatschappelijke opvang;
 - e. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;
 - f. de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening, of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of maatschappelijke opvang;
 - g. de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of aan beschermd wonen of maatschappelijke opvang;
 - h. de mogelijkheid om een maatwerkvoorziening te verstrekken;
 - i. welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4 van de wet verschuldigd zal zijn;
 - j. en de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de cliënt in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.
4. Indien de cliënt bekend is bij de gemeente, kan in samenspraak met de cliënt worden afgezien van het onderzoek zoals genoemd in derde lid van dit artikel.
5. Het college informeert de cliënt over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure.
6. Het college verstrekt de cliënt dan wel diens vertegenwoordiger een schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek in een onderzoeksrapport.
7. Als de cliënt vindt dat een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, moet het onderzoeksrapport ondertekend en teruggestuurd worden. Het onderzoeksrapport is de start van de aanvraagprocedure waarop een besluit volgt.

Artikel 7. Advisering

1. Het college is bevoegd om, voor zover dit van belang kan zijn voor het onderzoek, degene door of namens wie een melding of aanvraag is ingediend of bij gebruikelijke hulp diens relevante huisgenoten:
 - a. op te roepen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en hem te bevragen.
 - b. op een door het college te bepalen plaats en tijdstip door een of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen bevragen en/of onderzoeken.
2. Het college kan een door hem daartoe aangewezen adviesinstantie om advies vragen indien:
 - a. het een melding of aanvraag betreft van een persoon die niet eerder een voorziening heeft gehad c.q. met wie niet eerder een gesprek als bedoeld in artikel 6 is gevoerd.
 - b. het een melding of aanvraag betreft van een persoon die wel eerder een voorziening heeft gehad of een gesprek zoals bedoeld in artikel 6 heeft gevoerd, maar waarvan de medische

omstandigheden zodanig zijn veranderd dat die gewijzigde omstandigheden de noodzaak van een voorziening of de soort van voorziening kunnen beïnvloeden.

Artikel 8. Aanvraag

1. Een aanvraag voor een maatwerkvoorziening, een financiële tegemoetkoming of een tegemoetkoming in de meerkosten kan pas worden gedaan nadat het onderzoek is uitgevoerd, tenzij het onderzoek niet binnen zes weken na de melding is uitgevoerd.
2. Een cliënt of zijn gemachtigde of vertegenwoordiger kan een aanvraag om een maatwerkvoorziening schriftelijk indienen bij het college.
3. Een aanvraag wordt ingediend door middel van een aanvraagformulier of een ondertekend onderzoeksrapport.
4. Het college neemt het onderzoeksrapport mede als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening.
5. Bij een aanvraag voor een persoonsgebonden budget voor ondersteuning in de vorm van dienstverlening, moet de cliënt een budgetplan overleggen.
6. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op een aanvraag om een financiële tegemoetkoming als bedoeld in artikel 9A en 9B.

Hoofdstuk 3. MAATWERKVOORZIENING

Artikel 9. Algemene criteria voor maatwerkvoorziening

1. Het college neemt het onderzoeksrapport, als bedoeld in artikel 6, als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening.
2. Het college verstrekt een maatwerkvoorziening indien er sprake is van een noodzaak tot compensatie en de cliënt niet of niet volledig in staat is tot zelfredzaamheid of participatie door gebruik te maken van:
 - a. eigen kracht en/of;
 - b. gebruikelijke hulp en/of;
 - c. mantelzorg en/of;
 - d. hulp van andere personen uit het sociale netwerk en/of;
 - e. algemeen gebruikelijke voorzieningen en/of;
 - f. algemene voorzieningen en/of;
 - g. andere voorzieningen, bijvoorbeeld op grond van de Wlz of de Zvw.
3. Bij de bepaling van de eigen kracht wordt van de cliënt verwacht dat hij alles doet wat redelijkerwijs in zijn vermogen ligt om tot een oplossing van zijn ondersteuningsvraag te komen. Verder wordt in ieder geval onderzocht in hoeverre:
 - a. het sociaal netwerk in staat is de noodzakelijke ondersteuning te bieden;
 - b. het sociaal netwerk redelijkerwijs beschikbaar is om de noodzakelijke ondersteuning te bieden;
 - c. het bieden van de ondersteuning door het sociaal netwerk leidt tot overbelasting.
4. Voor gebruikelijke hulp wordt in de regel geen maatwerkvoorziening verstrekt. Wat onder gebruikelijke hulp aan de cliënt met een hulpvraag valt is afhankelijk van:
 - a. de relatie tussen degene die de ondersteuning biedt en de cliënt met een hulpvraag;
 - b. de aard van de ondersteuning;
 - c. de frequentie en het patroon van de ondersteuning;
 - d. de duur van de ondersteuning.
5. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst-adequate voorziening.
6. De maatwerkvoorziening wordt slechts verstrekt indien deze gezien de beperkingen van de cliënt, veilig voor hemzelf en zijn omgeving is, geen gezondheidsrisico's met zich meebrengt en niet anti-revaliderend werkt.
7. De maatwerkvoorziening wordt slechts verstrekt als en voor zover de cliënt in staat is om de zorgverlener een voldoende veilig werkklimaat te bieden.
8. Ten aanzien van een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie geldt dat de cliënt met een hulpvraag in beginsel en na zorgvuldige afweging van de belangen van de cliënt met een hulpvraag en zijn omgeving alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt als:

- a. de noodzaak tot ondersteuning voor de cliënt met een hulpvraag redelijkerwijs niet vermijdbaar was, en
 - b. niet voorzienbaar was.
9. Een noodzakelijke vervangende maatwerkvoorziening wordt verstrekt, als:
- a. de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven;
 - b. de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt met een hulpvraag zijn toe te rekenen;
 - c. de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt met een hulpvraag aan maatschappelijke ondersteuning.
10. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening ter compensatie van de beperkingen bij het normale gebruik van de woning en het zich verplaatsen in de woning, wordt onderzocht of verhuizen de goedkoopst-adequate oplossing is.
11. Het college kan nadere regels vaststellen ter aanvulling op de algemene criteria voor maatwerk.

Artikel 9A. Financiële tegemoetkoming verhuizing en (woning)inrichting

1. Het college kan een financiële tegemoetkoming verstrekken voor verhuizing en (woning)inrichting indien dit, gelet op de beperkingen van de cliënt, noodzakelijk is voor het bevorderen of behouden van de zelfredzaamheid of participatie en verhuizen een passend en goedkoopst-adequate alternatief vormt.
2. Geen tegemoetkoming wordt verstrekt voor zover de cliënt aanspraak kan maken op vergoeding van de kosten op grond van een voorliggende voorziening, verzekering of wettelijke regeling.
3. Geen tegemoetkoming wordt verstrekt indien:
 - a. de verhuizing geen verband houdt met de beperkingen van de cliënt of niet noodzakelijk is voor het bereiken van het doel als bedoeld in lid 1;
 - b. de cliënt voor het eerst zelfstandig gaat wonen; of
 - c. de cliënt verhuist naar een semimurale of intramurale instelling.
4. Het college regelt in nadere regels het volgende:
 - a. de hoogte (of bandbreedte) van de tegemoetkoming;
 - b. de wijze van uitbetaling en verantwoording;
 - c. de frequentie/termijn waarbinnen opnieuw aanspraak kan bestaan;
 - d. nadere voorwaarden ter voorkoming van oneigenlijk gebruik.
5. Voor een financiële tegemoetkoming als bedoeld in dit artikel is geen bijdrage verschuldigd als bedoeld in artikel 17.

Artikel 9B. Tegemoetkoming meerkosten

1. Het college kan, ter uitvoering van artikel 2.1.7 van de wet, aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, een tegemoetkoming verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en participatie.
2. De tegemoetkoming kan mede betrekking hebben op meerkosten voor een sporthulpmiddel of een aanpassing daarvan, indien dit noodzakelijk is voor participatie.
3. De tegemoetkoming wordt slechts verstrekt voor zover geen aanspraak bestaat op vergoeding van de (meer)kosten op grond van een voorliggende voorziening, verzekering of wettelijke regeling.
4. Het college regelt bij nadere regels het volgende:
 - a. de hoogte (of bandbreedte) van de tegemoetkoming;
 - b. de doelgroep-/toegangs criteria (aannemelijkheidskader meerkosten);
 - c. de wijze van uitbetaling;
 - d. de frequentie/termijn (bijv. eens per x jaar) en eventuele plafonds.
5. Voor een tegemoetkoming als bedoeld in dit artikel is geen bijdrage verschuldigd als bedoeld in artikel 17.

Artikel 10. Criteria beschermd wonen en maatschappelijke opvang

1. De uitvoering van de taken op het gebied van beschermd wonen en maatschappelijke opvang als bedoeld in artikel 1.2.1 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 wordt voor de gemeente Albrandswaard verricht door de centrumgemeente Rotterdam.

2. De toegang, beoordeling, indicatiestelling, toewijzing, herziening en beëindiging van beschermd wonen en maatschappelijke opvang vinden plaats overeenkomstig de door de centrumgemeente Rotterdam vastgestelde procedures.
3. De door het college van burgemeester en wethouders van Rotterdam vastgestelde beleidsregels en nadere regels voor beschermd wonen en maatschappelijke opvang worden door het college van burgemeester en wethouders van Albrandswaard overeenkomstig toegepast, tenzij toepassing daarvan in een individueel geval leidt tot onevenredige gevolgen als bedoeld in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht.
4. Het college van burgemeester en wethouders van Albrandswaard kan, voor zover noodzakelijk voor de lokale uitvoering, aanvullende beleidsregels vaststellen, mits deze niet in strijd zijn met de beleidsregels en nadere regels van de centrumgemeente Rotterdam.
5. De centrumgemeente Rotterdam is belast met de feitelijke uitvoering van de ondersteuning, waaronder de plaatsing, begeleiding, monitoring en eventuele uitstroom van cliënten die in aanmerking komen voor beschermd wonen of maatschappelijke opvang.

Artikel 10A. Toegang tot beschermd wonen en maatschappelijke opvang

1. Een cliënt komt in aanmerking voor beschermd wonen of maatschappelijke opvang indien:
 - a. sprake is van psychische, psychosociale of veiligheidsproblemen die leiden tot een noodzaak tot opvang of beschermd wonen;
 - b. de benodigde ondersteuning niet op andere wijze kan worden gerealiseerd;
 - c. de voorziening noodzakelijk is om de zelfredzaamheid of participatie te bevorderen of te behouden.
2. Het college beoordeelt of de cliënt voldoet aan de criteria voor toegang tot beschermd wonen of maatschappelijke opvang.
3. Het college kan voorwaarden verbinden aan de toegang, waaronder medewerking aan begeleiding, behandeling of uitstroomtrajecten.

Artikel 11A. Beschermd wonen

1. Beschermd wonen wordt verstrekt als maatwerkvoorziening indien dit noodzakelijk is om de cliënt een veilige woonomgeving met begeleiding en toezicht te bieden.
2. De maatwerkvoorziening omvat in ieder geval:
 - a. begeleiding en ondersteuning bij dagelijkse activiteiten;
 - b. toezicht, structuur en veiligheid;
 - c. ondersteuning gericht op herstel, participatie en uitstroom naar zelfstandig wonen.
3. Het college kan nadere regels stellen over de inhoud en omvang van beschermd wonen.

Artikel 11B. Maatschappelijke opvang

1. Maatschappelijke opvang wordt verstrekt indien de cliënt tijdelijk niet in staat is om zelfstandig te wonen vanwege dakloosheid, huiselijk geweld of een crisissituatie.
2. De voorziening omvat in ieder geval:
 - a. tijdelijk onderdak;
 - b. begeleiding gericht op herstel en stabilisatie;
 - c. ondersteuning bij het realiseren van uitstroom naar een passende woon- of leefsituatie.
3. Het college kan nadere regels stellen over de inhoud en omvang van maatschappelijke opvang.

Artikel 11. Weigeringsgronden

1. Geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt:
 - a. wanneer voor de problematiek die in het gegeven geval aanleiding geeft voor de noodzaak tot ondersteuning, een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling bestaat;
 - b. als de cliënt de gevraagde voorziening voor de melding heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij er sprake is van een acute noodsituatie waardoor het voor de cliënt dringend noodzakelijk was de voorziening te treffen;
 - c. als de cliënt de gevraagde voorziening na de melding en vóór de datum van het besluit heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft gegeven of de noodzaak en passendheid van de voorziening en de gemaakte kosten achteraf nog kan beoordelen;
 - d. voor zover deze niet hoofdzakelijk op het individu is gericht;

- e. als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt na afloop van de duur waarvoor de voorziening is verstrekt, tenzij:
 - I. de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;
 - II. de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoet komt in de veroorzaakte kosten, of
 - III. de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.
 - f. als deze voorziening niet noodzakelijk was geweest wanneer de cliënt rekening had gehouden met de reeds bestaande beperkingen, niet verband houdende met de overgang naar een volgende levensfase;
 - g. als de cliënt een indicatie heeft voor zorg met verblijf op grond van de Wet langdurige zorg (Wlz) of er redenen zijn om aan te nemen dat de cliënt daarvoor in aanmerking komt, maar weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit hierover, tenzij artikel 8.6a van de wet van toepassing is;
 - h. als de cliënt door zijn of haar gedrag het verstrekken, onderhouden of het afleggen van verantwoording over de voorziening onmogelijk maakt.
2. Geen maatwerkvoorziening gericht op zelfredzaamheid en participatie wordt verstrekt:
- a. als deze niet langdurig noodzakelijk is, behoudens hulp bij het huishouden en een vervoerspas;
 - b. indien de cliënt geen ingezetene is van de gemeente.
3. Geen woonvoorziening wordt verstrekt:
- a. voor zover de beperkingen voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen, de slechte staat van het onderhoud of de omstandigheid dat de woning niet voldoet aan de geldende wettelijke eisen;
 - b. ten behoeve van hotels en pensions, trekkerswoonwagens, kloosters, tweede woningen, vakantie- en recreatiewoningen en gehuurde kamers, met uitzondering van een voorziening voor verhuizing en woninginrichting;
 - c. indien de noodzaak het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie en er geen belangrijke reden voor verhuizing aanwezig is;
 - d. indien de cliënt is verhuisd naar een woning waarvan op grond van de aanwezige beperkingen voorzienbaar was dat cliënt hierin beperkingen zou ondervinden;
 - e. indien de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen op dat moment meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college;
 - f. indien de cliënt is verhuisd vanuit of naar een woonruimte die niet geschikt is om het hele jaar door bewoond te worden;
 - g. indien de cliënt zijn hoofdverblijf niet heeft of niet zal hebben in de woning waaraan de voorziening wordt getroffen, tenzij er sprake is van co-ouderschap;
 - h. voor zover het voorzieningen in een gemeenschappelijke ruimte betreft in een "doelgroepengebouw" te weten een gebouw dat bestemd is voor ouderen of inwoners met een beperking;
 - i. voor zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft in een doelgroepengebouw, anders dan automatische deuropeners, hellingbanen, het verbreden van gemeenschappelijke toegangsdeuren, het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders of bij de toegangsdeur van de gemeenschappelijke ruimte, met uitzondering van een voorziening voor verhuizing en inrichting;
 - j. als de voorziening in het geval van nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten meegenomen kan worden.
4. Geen tegemoetkoming voor verhuizing en inrichting wordt verstrekt indien:
- a. een persoon met beperking voor het eerst zelfstandig gaat wonen;
 - b. een persoon met beperking verhuist naar een semimurale of intramurale instelling.
5. Bij de te verstrekken vervoersvoorziening wordt ten aanzien van de vervoersbehoefte ten behoeve van maatschappelijke participatie uitsluitend rekening gehouden met de verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving.

Artikel 12. Inhoud beschikking

- 1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening, een financiële tegemoetkoming of een tegemoetkoming in de meerkosten wordt in ieder geval aangegeven:

- a. voor welke voorziening of tegemoetkoming deze wordt verstrekt en wat de beoogde doelstelling daarvan is;
 - b. of de verstrekking plaatsvindt in natura, als persoonsgebonden budget of als financiële tegemoetkoming;
 - c. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
 - d. of een bijdrage in de kosten verschuldigd is;
 - e. hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
- a. welke voorziening wordt verstrekt;
 - b. hoe de voorziening wordt verstrekt;
 - c. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.
3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
- a. voor welk doel het pgb moet worden besteed;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb, waaronder de verplichting dat de zorgverlener een relevante VOG aanvraagt en desgevraagd toont;
 - c. wat de hoogte van het pgb is en hoe deze is bepaald;
 - d. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
4. Bij het verstrekken van een financiële tegemoetkoming of een tegemoetkoming in de meerkosten wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
- a. voor welke kosten of situatie de tegemoetkoming wordt verstrekt;
 - b. wat de hoogte van de tegemoetkoming is en hoe deze is bepaald;
 - c. welke voorwaarden gelden voor de besteding of inzet van de tegemoetkoming.

Artikel 13. Regels voor pgb

1. Als een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening en de ondersteuning zelf wenst in te kopen door middel van een pgb, kan het college toetsen of voldaan wordt aan de in artikel 2.3.6, tweede lid van de wet opgenomen voorwaarden.
2. De cliënt dient daarvoor een budgetplan en een ondersteuningsplan in. In het budgetplan is in elk geval opgenomen:
 - a. hoe de cliënt zelf of met hulp van iemand uit het sociale netwerk of zijn vertegenwoordiger de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze gaat uitvoeren;
 - b. wat de motivatie is om de maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb te ontvangen;
 - c. welke maatwerkvoorziening de cliënt met het pgb zou willen inkopen en bij welke uitvoerder;
 - d. de kosten van de maatwerkvoorziening, uitgedrukt in aantal eenheden en tarief;
 - e. hoe de cliënt de voorziening volgens een puntsgewijze begroting dan wel een gespecificeerde offerte wenst te financieren;
 - f. de duur en wijze waarop de maatwerkvoorziening wordt ingezet;
 - g. het te behalen resultaat van de maatwerkvoorziening, zoals opgenomen in het ondersteuningsplan;
 - h. de evaluatiemomenten gedurende de duur van de inzet van de maatwerkvoorziening, zoals opgenomen in het ondersteuningsplan;
 - i. de wijze waarop de kwaliteit van de voorziening is gewaarborgd en waaruit blijkt dat de voorziening geschikt is voor het doel waarvoor het pgb wordt verstrekt, is opgenomen in het ondersteuningsplan.
3. Het pgb mag niet worden besteed aan:
 - a. kosten voor bemiddeling, tussenpersonen of belangenbehartigers;
 - b. kosten voor het voeren van een pgb-administratie;
 - c. kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van een pgb;
 - d. kosten voor een feestdagenuitkering en een eenmalige uitkering;
 - e. kosten voor bijkomende zorg, waaronder cursuskosten en entreegelden van de zorgverlener;
 - f. kosten voor overlijdensuitkering;
 - g. kosten voor reizen.
4. Het pgb bevat geen vrij besteedbaar deel.

5. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken om betalingen uit het pgb voor ten hoogste dertien weken geheel of gedeeltelijk op te schorten als duidelijk is dat de cliënt het pgb in die periode anders ten onrechte kan inzetten.
6. De cliënt is verplicht, als de ondersteuning wordt geboden door een niet-professioneel persoon uit de sociale omgeving, niet zijnde de directe leefeenheid, bij het ondersteuningsplan een Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG) te voegen van deze persoon. Een VOG van niet ouder dan drie maanden.
7. De kwaliteit van de met het pgb ingekochte maatwerkvoorziening, met uitzondering van informele hulp, voldoet minimaal aan de eisen die zijn gesteld aan de gecontracteerde zorgaanbieders die vergelijkbare voorzieningen leveren in zorg in natura;
8. Een pgb dient door de cliënt binnen zes maanden na toekenning te worden aangewend ten behoeve van het resultaat waarvoor het is verstrekt.
9. Een pgb voor gebruik van eigen auto, van een taxi of het gebruik van een rolstoeltaxi is slechts mogelijk indien de cliënt medisch en/of gedragsmatig niet in staat is gebruik te maken van het collectief vervoer met de regiotaxi.
10. Een pgb is niet mogelijk als er sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie, als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet.
11. Een pgb is niet mogelijk voor zover het pgb is bestemd voor besteding in het buitenland, tenzij hiervoor expliciet toestemming is gegeven door het college, op basis van nader door het college te stellen regels.
12. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot de voorwaarden waaronder een pgb wordt verstrekt.

Artikel 13A. Persoonsgebonden budget voor beschermd wonen

1. Een persoonsgebonden budget voor beschermd wonen wordt slechts verstrekt indien:
 - a. de cliënt of diens vertegenwoordiger pgb vaardig is;
 - b. de kwaliteit van de in te kopen ondersteuning is gewaarborgd;
 - c. de ondersteuning veilig, verantwoord en doelmatig kan worden geleverd.
2. Het college weigert een pgb indien:
 - a. de veiligheid of kwaliteit van de ondersteuning onvoldoende kan worden gegarandeerd;
 - b. de ondersteuning niet voldoet aan de eisen die gelden voor beschermd wonen.
3. Het college stelt nadere regels vast over de wijze waarop de kwaliteit en doelmatigheid van met een pgb ingekochte ondersteuning wordt beoordeeld.

Artikel 14. Onderscheid formele en informele hulp

1. Bij het vaststellen van de hoogte van het pgb wordt onderscheid gemaakt tussen formele en informele hulp.
2. Van formele hulp is sprake als de hulp verleend wordt door onderstaande personen, met uitzondering van bloed- of aanverwanten in de 1e of 2e graad van de cliënt:
 - a. personen die werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staat in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken, of;
 - b. personen die aangemerkt zijn als zelfstandige zonder personeel. Daarnaast moeten ze ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken.
3. Informele hulp is:
 - a. Hulp die geboden wordt door personen, al dan niet uit het sociaal netwerk, die niet voldoen aan de criteria als genoemd in tweede lid;
 - b. Hulp die wordt geboden door personen die voldoen aan de criteria als genoemd in tweede lid, maar bloed- of aanverwanten in de 1e of 2e graad zijn van de cliënt.

Artikel 15. Hoogte pgb

1. De hoogte van het pgb voor een voorziening wordt maximaal vastgesteld op:
 - a. Het bedrag van de goedkoopst-adequate voorziening in natura bij de leverancier waarmee de gemeente een overeenkomst heeft gesloten, zo nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering of;
 - b. Het bedrag van de kosten volgens de door het college geaccepteerde offerte indien de gemeente voor de betreffende voorziening geen overeenkomst heeft gesloten.

2. De hoogte van het persoonsgebonden budget vervoer is gebaseerd op de voorziening collectief vervoer in natura, waarbij het uitgangspunt geldt dat maximaal 2000 kilometer op jaarbasis binnen de eigen leef- en woonomgeving moet kunnen worden gereisd. Als aan de cliënt ten behoeve van de verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving een vervoersvoorziening is verstrekt, wordt een maximum van 1000 km als uitgangspunt gehanteerd. Indien de cliënt gemotiveerd aangeeft dat het standaard aantal kilometers niet volstaat dan kan een groter aantal kilometers worden verstrekt.
3. Bij het vaststellen van de hoogte van het pgb voor dienstverlening wordt onderscheid gemaakt tussen het tarief voor formele en informele hulp:
 - a. Het pgb voor formele hulpverleners (begeleiding, dagbesteding en kortdurend verblijf), zoals bedoeld in artikel 14, tweede lid, wordt gebaseerd op het tarief van de door cliënt gecontracteerde zorgaanbieder, maar maximaal op 90% van het uurtarief van de goedkoopst-adequate voorziening in natura.
 - b. Het pgb voor formele hulpverleners (hulp bij het huishouden), zoals bedoeld in artikel 14, tweede lid, wordt gebaseerd op het tarief van de door cliënt gecontracteerde zorgaanbieder, maar maximaal op 85% van het uurtarief van de goedkoopst-adequate voorziening in natura.
 - c. Het pgb voor informele hulp, zoals bedoeld in artikel 14, derde lid, wordt vastgesteld op het per uur geldende wettelijk minimumloon voor een werknemer van 21 jaar of ouder als bedoeld in de wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (Wml), zoals dit van tijd tot tijd geldt. Dit bedrag wordt aangevuld met vakantiebijslag en verlofuren en, als er sprake is van een arbeidsovereenkomst, ook met de werkgeverslasten.
 - d. Het pgb tarief voor informele hulp kortdurend verblijf zoals bedoeld in artikel 14, tweede lid, wordt gebaseerd op het tarief van de door cliënt gecontracteerde zorgaanbieder, maar maximaal op 75% van het uurtarief van de goedkoopst-adequate voorziening in natura.
4. Voor vervoer naar de dagbesteding wordt voor formeel vervoer door een taxibedrijf maximaal 90% toegekend van het tarief voor de gecontracteerde aanbieders.
5. Voor vervoer door informele hulp zoals familieleden, wordt een maximaal tarief van 90% van het gecontracteerde tarief gehanteerd.
6. Het toegekende pgb-tarief wordt gedurende de looptijd van de toekenning van het pgb geïndexeerd.
7. Het college kan nadere regels stellen over de hoogte van het pgb. De tarieven zijn opgenomen in de nadere regels.

Artikel 16. Nadere verplichtingen budgethouder

1. De budgethouder is verplicht om gedurende de gebruiksduur de aangeschafte voorziening voldoende te laten onderhouden en toereikend te verzekeren.
2. De budgethouder dient over een nota of factuur en betalingsbewijs van de aangeschafte maatwerkvoorziening te beschikken.
3. De budgethouder deelt het college op verzoek van het college of onverwijld uit eigen beweging alle feiten en omstandigheden mee waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op de toekenning van het pgb.

Hoofdstuk 4. BIJDRAGE IN DE KOSTEN

Artikel 17. Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen of persoonsgebonden budget en bij verordening aangewezen algemene voorzieningen

1. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget, zolang de cliënt van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt.
2. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een bij verordening aangewezen algemene voorziening zoals bijvoorbeeld een wasservice en/of scootmobiel zolang de cliënt van deze voorziening gebruik maakt. De bijdrage voor een algemene voorziening is zodanig vastgesteld dat deze geen belemmering vormt voor het gebruik van de voorziening en in een redelijke verhouding staat tot de kosten van de voorziening.
3. De hoogte van de eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen/of persoonsgebonden budget wordt vastgesteld door het Centraal Administratie Kantoor (CAK). Deze eigen bijdrage is nooit hoger dan de kostprijs van de maatwerkvoorziening.

4. In afwijking van het eerste lid is geen bijdrage verschuldigd voor de volgende maatwerkvoorzieningen:
 - a. Rolstoelvoorzieningen;
 - b. Kindvoorzieningen;
 - c. Met terugwerkende kracht wordt geen eigen bijdrage geheven over reeds gerealiseerde woningaanpassingen als iemand de leeftijdsgrens van 18 jaar haalt.
5. De kostprijs van een maatwerkvoorziening of bij verordening aangewezen algemene voorziening wordt bepaald door een aanbesteding, na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder.
6. De bijdrage als bedoeld in dit artikel is niet van toepassing op een financiële tegemoetkomingen als bedoeld in artikel 9A en 9B.

Artikel 17A Bijdrage beschermd wonen

1. Voor beschermd wonen kan een bijdrage in de kosten worden opgelegd overeenkomstig het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.
2. Het college informeert de cliënt over de hoogte en wijze van innen van de bijdrage.

Artikel 18. Eigen bijdrage voor Collectief vervoer

In afwijking van artikel 17, derde lid, betaalt de cliënt een aparte bijdrage voor het gebruik van collectief vervoer. Deze bijdrage bestaat uit een opstaptarief (vaste prijs per rit) en een bedrag per gereisde kilometer aan de vervoerder.

Hoofdstuk 5. KWALITEIT EN VEILIGHEID

Artikel 19. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
 - a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
 - b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg;
 - c. inzet van de juiste deskundigheid;
 - d. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard;
 - e. het overleggen van een verklaring omtrent het gedrag (VOG) door beroepskrachten die direct contact hebben met cliënten;
 - f. erop toe te zien dat de voorziening doeltreffend, veilig en cliëntgericht is.
2. Het college legt verdere uitwerking van de geldende eisen op de kwaliteit van voorzieningen vast in de beleidsregels maatschappelijke ondersteuning;
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek en, indien nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 20. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:
 - a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan van een overeenkomst met derde; of
 - b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
 - I. een inschrijving en het aangaan overeenkomst met de derde, en
 - II. de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.
2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
 - a. conform de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid onderdeel c, van de wet, en
 - b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5 tweede lid van de wet, tussen de cliënten en de betrokken hulpverleners.
3. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren diensten, in ieder geval rekening met:
 - a. kosten van de beroepskracht;
 - b. redelijke overheadkosten;

- c. kosten voor niet-productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
 - d. reis- en opleidingskosten;
 - e. indexatie van loon binnen een overeenkomst;
 - f. overige kosten als gevolg van gemeentelijke eisen, zoals rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
4. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren overige voorzieningen, in ieder geval rekening met:
- a. de marktprijs van de voorziening, en
 - b. de eventuele extra taken die in verband met de voorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals:
 - I. aanmeten, leveren en plaatsen van de voorziening;
 - II. instructie over het gebruik van de voorziening;
 - III. onderhoud van de voorziening, en
 - IV. verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden.

Artikel 21. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweldsincidenten bij de verstrekking van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.
2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de wet.
3. De toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de wet, doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.
4. Het college kan bij nadere regeling bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Hoofdstuk 6. TOEZICHT EN HANDHAVING

Artikel 22. Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik van een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget

1. Het college zorgt voor een rechtmatige en doelmatige uitvoering van de wet, waaronder de bestrijding van misbruik, oneigenlijk gebruik en niet-gebruik van deze wet.
2. Het college informeert cliënten, hun vertegenwoordiger en zorgaanbieders op een begrijpelijke manier over de rechten en plichten die horen bij het ontvangen van een maatwerkvoorziening of pgb. Ook wordt uitleg gegeven over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet dan wel hetgeen krachtens de wet is verstrekt of toegekend.
3. Het college kan steekproefsgewijs het gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's onderzoeken om de kwaliteit te beoordelen en om vast te stellen of de wet rechtmatig en doelmatig wordt gebruikt.
4. Het college stelt onderzoek in naar de rechtmatigheid van een maatwerkvoorziening of pgb als er een gegronde vermoeden bestaat van misbruik of van oneigenlijk gebruik van de wet door cliënt dan wel door zorgaanbieders.
5. Onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.10 van de wet kan het college een beslissing over een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat sprake is van misbruik en/of oneigenlijk gebruik.
6. Als een cliënt opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt, worden de kosten in overeenstemming met artikel 2.4.1 van de wet verhaald.
7. Het college kan aan de gemeenteraad over de uitvoering, de resultaten en de effecten rapporteren op het gebied van handhaving in relatie tot de beleidsuitgangspunten en –prioriteiten.

Artikel 23. Verrekening

Het college kan een terug te vorderen bedrag verrekenen met nog uit te keren (periodieke) betalingen op grond van de wet.

Hoofdstuk 7. WAARDERING MANTELZORGERS

Artikel 24. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

De jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers van cliënten in de gemeente wordt door het college nader bepaald.

Hoofdstuk 8. KLACHTEN, MEDEZEGGENSCHAP EN INSPRAAK

Artikel 25. Klachtregeling

1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van cliënten ten aanzien van alle voorzieningen.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders, en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 26. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders dienen te beschikken over een regeling voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder die voor de gebruikers van belang zijn.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden kan het college toezien op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 27. Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. Het college betreft ingezetenen van de gemeente, waaronder de Maatschappelijke adviesraad Albrandswaard, cliënten of hun vertegenwoordigers, bij de voorbereiding van het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning.
2. Het college stelt ingezetenen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.
4. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het tweede en derde lid.

Hoofdstuk 9. OVERGANGSRECHT EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 28. Indexering

Het college kan jaarlijks per 1 januari de in het kader van deze verordening en de op deze verordening gebaseerde nadere beleidsregels maatschappelijke ondersteuning geldende bedragen verhogen of verlagen.

Artikel 29. Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de cliënt afwijken van de bepalingen van deze verordening indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 30. Overgangsrecht

1. Een cliënt houdt recht op een lopende voorziening die voor het tijdstip van de inwerkingtreding van deze verordening is verstrekt, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen waarbij het besluit waarmee deze voorziening zijn verstrekt, wordt ingetrokken.
2. Op bezwaarschriften tegen een besluit wordt beslist met inachtneming van de verordening op basis waarvan het betreffende besluit is genomen.

Artikel 31. Intrekking oude verordening, inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op de dag na publicatie en werkt terug tot en met 1 januari 2026, onder gelijktijdige intrekking van de verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard 2022.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard 2026.

Aldus besloten in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Albrandswaard van <datum>.

de griffier,

de voorzitter,

Was-wordt-lijst Verordening Maatschappelijke ondersteuning Albrandswaard (per 1 januari 2026)

Onderstaand overzicht geeft de wijzigingen in de verordening weer, inclusief toelichting.

Nr.	Verordening 2022 (oud)	Verordening 2026 (nieuw)	Toelichting
	Artikel 1. Begripsbepalingen Maatwerkvoorziening Voorliggende voorziening	Artikel 1 Begripsbepaling Art. 1.1 a. algemene voorziening d. beleidsregels g. financiële tegemoetkoming h. gebruiksduur l. intramuraal m. kostprijs o. maatschappelijke opvang q. nadere regels r. onderzoeksrapport v. semimuraal	Extra begrippen toegevoegd die ook terugkomen in de Verordening. In de toelichting worden sommige begrippen nog verder uitgelegd. Het begrip maatwerkvoorziening en besluit hoeft niet opgenomen te worden. Want is vastgelegd in de Awb. Het begrip voorliggende voorziening is niet meer van toepassing binnen de wet.
		Artikel 2. Melding hulpvraag 1. Een hulpvraag kan vormvrij door of namens een cliënt bij het college worden gemeld.	Door deze bepaling wordt de drempel voor toegang tot ondersteuning verlaagd en wordt duidelijk wanneer het proces van onderzoek en afhandeling van de hulpvraag formeel begint. Het sluit aan bij het uitgangspunt van de Wmo 2015 dat ondersteuning laagdrempelig en toegankelijk moet zijn.
	Artikel 6 Onderzoek Art. 6.3 c de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te handhaven of te verbeteren, of te	Artikel 6 Onderzoek Aan Art. 6.3 c, d, f en g toegevoegd <i>of maatschappelijke opvang</i>.	Ook maatschappelijk opvang toegevoegd omdat de Wet ook voorziet in maatschappelijke opvang. Maatschappelijke opvang is een andere voorziening met andere toelatingsgronden dan beschermd wonen. Betreft een taak die uitgevoerd wordt

	voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen Art 6.3 d de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen Art. 6.3 f de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening, zoals opgenomen in het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen Art. 6.3 g de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of aan beschermd wonen		door de gemeente Rotterdam als centrum gemeente. Onder maatschappelijke opvang valt ook vrouwenopvang.
--	--	--	---

			uniforme werkwijze en voorkomt dat er verschillende procedures naast elkaar ontstaan.
	Artikel 9 Criteria voor maatwerkvoorzieningen 1. Het college verstrekt een maatwerkvoorziening als er belemmeringen zijn in zelfredzaamheid of participatie en er noodzaak is tot compenseren door gebruik te maken van: a. eigen kracht en/of b. gebruikelijke hulp en/of c. mantelzorg en/of d. hulp van andere personen uit het sociale netwerk en/of e. algemeen gebruikelijke voorzieningen en/of f. algemene voorzieningen en/of g. andere voorzieningen, bijvoorbeeld op grond van de Wlz of de Zvw. 2. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequaat compenserende voorziening. 3. De maatwerkvoorziening wordt alleen verstrekt als deze veilig is voor hemzelf en zijn omgeving, geen gezondheidsrisico's geeft en revalidatie niet tegenwerkt. 4. De maatwerkvoorziening wordt alleen verstrekt als de cliënt in staat is om de zorgverlener een	Artikel 9 Algemene criteria voor een maatwerkvoorziening 1. Het college neemt het onderzoeksrapport, als bedoeld in artikel 6, als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening. 2. Het college verstrekt een maatwerkvoorziening indien er sprake is van een noodzaak tot compensatie en de cliënt niet of niet volledig in staat is tot zelfredzaamheid of participatie door gebruik te maken van: a. eigen kracht en/of b. gebruikelijke hulp en/of c. mantelzorg en/of d. hulp van andere personen uit het sociale netwerk en/of e. algemeen gebruikelijke voorzieningen en/of f. algemene voorzieningen en/of g. andere voorzieningen, bijvoorbeeld op grond van de Wlz of de Zvw. 3. Bij de bepaling van de eigen kracht wordt van de inwoner verwacht dat hij alles doet wat redelijkerwijs in zijn vermogen ligt om tot een oplossing van zijn ondersteuningsvraag te	Artikel 9 is grotendeels aangepast. Het zijn allemaal juridische bindende algemene regels om voor een maatwerkvoorziening in aanmerking te kunnen komen.

	voldoende veilig werkklimaat te bieden.	komen. Verder wordt in ieder geval onderzocht in hoeverre: a. het sociaal netwerk in staat is de noodzakelijke ondersteuning te bieden; b. het sociaal netwerk redelijkerwijs beschikbaar is om de noodzakelijke ondersteuning te bieden; c. het bieden van de ondersteuning door het sociaal netwerk leidt tot overbelasting 4. Voor gebruikelijke hulp wordt in de regel geen maatwerkvoorziening verstrekt. Wat onder gebruikelijke hulp aan de inwoner met een hulpvraag valt is afhankelijk van: a. de relatie tussen degene die de ondersteuning biedt en de inwoner met een hulpvraag; b. de aard van de ondersteuning; c. de frequentie en het patroon van de ondersteuning; d. de duur van de ondersteuning. 5. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst compenserende voorziening. 6. De maatwerkvoorziening wordt slechts verstrekt indien deze gezien de beperkingen van de cliënt, veilig voor hemzelf en zijn omgeving is, geen gezondheidsrisico's met zich meebrengt en niet anti-revaliderend werkt. 7. De maatwerkvoorziening wordt slechts verstrekt als en voor zover de cliënt in staat is	
--	--	---	--

		om de zorgverlener een voldoende veilig werkklimaat te bieden. 8. Ten aanzien van een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie geldt dat de inwoner met een hulpvraag in beginsel en na zorgvuldige afweging van de belangen van de inwoner met een hulpvraag en zijn omgeving alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt als; a. de noodzaak tot ondersteuning voor de inwoner met een hulpvraag redelijkerwijs niet vermijdbaar was, en b. niet voorzienbaar was. 9. Een noodzakelijke vervangende maatwerkvoorziening wordt verstrekt, als: a. de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven; b. de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de inwoner met een hulpvraag zijn toe te rekenen; c. de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de inwoner met een hulpvraag aan maatschappelijke ondersteuning. 10. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening ter compensatie van de	
--	--	---	--

		beperkingen bij het normale gebruik van de woning en het zich verplaatsen in de woning, wordt onderzocht of verhuizen de goedkoopst adequate oplossing is. 11. Het college kan nadere regels vaststellen ter aanvulling op de algemene criteria voor maatwerk.	
		Artikel 9A. Financiële tegemoetkoming verhuizing en (woning)inrichting 1. Het college kan een financiële tegemoetkoming verstrekken voor verhuizing en (woning)inrichting indien dit, gelet op de beperkingen van de cliënt, noodzakelijk is voor het bevorderen of behouden van de zelfredzaamheid of participatie en verhuizen een passend en goedkoopst-adequate alternatief vormt. 2. Geen tegemoetkoming wordt verstrekt voor zover de cliënt aanspraak kan maken op vergoeding van de kosten op grond van een voorliggende voorziening, verzekering of wettelijke regeling. 3. Geen tegemoetkoming wordt verstrekt indien: a. de cliënt voor het eerst zelfstandig gaat wonen; of b. de cliënt verhuist naar een semimurale of intramurale instelling. 4. Het college stelt in nadere regels in ieder geval regels over: a. de hoogte (of bandbreedte) van de	Toegevoegd. Dit artikel biedt het college de mogelijkheid een financiële tegemoetkoming te verstrekken voor verhuizing en (woning)inrichting.

		tegemoetkoming; b. de wijze van uitbetaling en verantwoording; c. de frequentie/termijn waarbinnen opnieuw aanspraak kan bestaan; d. nadere voorwaarden ter voorkoming van oneigenlijk gebruik. 5. Voor een financiële tegemoetkoming als bedoeld in dit artikel is geen bijdrage verschuldigd als bedoeld in artikel 17.	
		Artikel 9B. Tegemoetkoming meerkosten 1. Het college kan, ter uitvoering van artikel 2.1.7 van de wet, aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, een tegemoetkoming verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en participatie. 2. De tegemoetkoming kan mede betrekking hebben op meerkosten voor een sporthulpmiddel of een aanpassing daarvan, indien dit noodzakelijk is voor participatie. 3. De tegemoetkoming wordt slechts verstrekt voor zover geen aanspraak bestaat op vergoeding van de (meer)kosten op grond van een voorliggende voorziening, verzekering of wettelijke regeling. 4. Het college stelt in nadere regels over: a. de hoogte (of bandbreedte) van de tegemoetkoming;	Toegevoegd. Dit artikel biedt het college de mogelijkheid een tegemoetkoming te verstrekken aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die als gevolg daarvan aannemelijke meerkosten hebben. De tegemoetkoming is bedoeld ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en participatie.

		b. de doelgroep-/toegangscriteria (aannemelijkheidskader meerkosten); c. de wijze van uitbetaling; d. de frequentie/termijn (bijv. eens per x jaar) en eventuele plafonds. 5. Voor een tegemoetkoming als bedoeld in dit artikel is geen bijdrage verschuldigd als bedoeld in artikel 17.	
	Artikel 10. Aanvullende criteria kortdurend verblijf 1. Om in aanmerking te komen voor Kortdurend Verblijf vanuit de Wmo moet naast de algemene voorwaarden genoemd in artikel 9, nog worden voldaan aan de hieronder genoemde voorwaarden: a. de cliënt heeft een somatische, psychogeriatrische, psychische, verstandelijke, lichamelijke en/of zintuiglijke aandoening of handicap, én; b. de ontlasting van de persoon die gebruikelijke zorg of mantelzorg aan de cliënt levert noodzakelijk is.		Dit artikel is in zijn geheel verwijderd. Het 1 ^e artikel is verplaatst naar de beleidsregels. Lid 2 is komen te vervallen omdat het in de Awb geregeld is.
	Artikel 11. criteria beschermd wonen	Artikel 10. Criteria beschermd wonen en maatschappelijke opvang Artikel 10A Toegang tot beschermd wonen en maatschappelijke opvang Artikel 11a – Beschermd wonen Artikel 11b – Maatschappelijke opvang	Artikel 10 over beschermd wonen en maatschappelijke opvang is samengevoegd tot één geïntegreerd artikel. Inhoudelijk sluiten deze voorzieningen nauw op elkaar aan, waardoor een gezamenlijke bepaling zorgt voor meer overzicht en consistentie. Daarnaast zijn alle verwijzingen naar specifieke wetgeving verwijderd, omdat het juridisch niet verplicht is om deze in de verordening zelf op te nemen. Dit voorkomt

		Artikel 13A- Persoonsgebonden budget voor beschermd wonen Artikel 17A – Bijdrage beschermd wonen	onnodige herhaling en maakt het artikel toekomstbestendiger bij wetswijzigingen. Daarnaast is het advies om per artikel expliciet een bepaling over beschermd wonen en maatschappelijke opvang op te nemen wanneer dit relevant is. Dit is wél een wettelijke verplichting: een enkele verwijzing naar de verordening van de gemeente Rotterdam is onvoldoende. Door de bepalingen per artikel te benoemen, wordt voldaan aan de eisen van zorgvuldige regelgeving en wordt de rechtszekerheid voor inwoners vergroot Dit is verwerkt in A artikelen. A artikelen worden gebruikt om nieuwe bepalingen toe te voegen zonder de bestaande nummering te wijzigen. Dit voorkomt dat verwijzingen in andere documenten, beleidsstukken of jurisprudentie ongeldig worden. Het is een praktische en juridisch nette oplossing om wijzigingen door te voeren in een bestaande verordening.
	Artikel 12 aanvullende criteria hulp bij het huishouden Artikel 13 aanvullende criteria woonvoorzieningen Artikel 14 aanvullende criteria vervoersvoorzieningen Artikel 15 aanvullende criteria rolstoelen		Al deze artikelen zijn in zijn geheel verwijderd en uitgebreider opgenomen in de beleidsregels.

	Artikel 16 aanvullende criteria sportrolstoelen		
		Art. 11 weigeringsgronden. Art. 11 lid h: als de inwoner door zijn of haar gedrag het verstrekken, onderhouden of verantwoorden van de voorziening onmogelijk maakt.	Art. 11 lid h is toegevoegd zodat bijvoorbeeld een voorziening geweigerd kan worden als die gene er geen veilig gebruik van kan maken zoals het gebruik van een scooter in het verkeer.
		Art. 12. 4. Bij het verstrekken van een financiële tegemoetkoming of een tegemoetkoming in de meerkosten wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd: a. voor welke kosten of situatie de tegemoetkoming wordt verstrekt; b. wat de hoogte van de tegemoetkoming is en hoe deze is bepaald; c. welke voorwaarden gelden voor de besteding of inzet van de tegemoetkoming.	Het artikel is opgenomen om duidelijkheid en rechtszekerheid te bieden. In de beschikking wordt vastgelegd voor welke kosten of situatie de tegemoetkoming geldt, de hoogte en wijze van bepaling, en de voorwaarden voor besteding of inzet. Zo wordt een zorgvuldige uitvoering en correct gebruik van de tegemoetkoming gewaarborgd.
	Artikel 19 Regels voor pgb Art 19.1 Als een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening en zelf de ondersteuning wil inkopen door middel van een pgb, controleert het college of de voorwaarden uit artikel 2.3.6. lid 2 van de wet worden nageleefd.	Artikel 13 Regels voor pgb Art 13.1 Als een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening en zelf de ondersteuning wil inkopen door middel van een pgb, kan het college controleren of de voorwaarden uit artikel 2.3.6. lid 2 van de wet worden nageleefd. Ook wordt gekeken of het kwaliteitskader uit bijlage 1 wordt toegepast.	Art 13 lid 1 is een kan bepaling. Het is aan het college om te bepalen wanneer er gecontroleerd gaat worden. Dit gebeurt als er al een langere tijd geen gebruik is gemaakt van het Pgb of wanneer er sprake is van misbruik.

	Art 19.12 Een pgb voor hulp bij het huishouden wordt vastgesteld in uren en minuten.		Dit artikel is verwijderd omdat het opgenomen is in de beleidsregels.
	Artikel 21 Hoogte pgb Art 21.5 De hoogte van het persoonsgebonden budget voor begeleiding en dagbesteding: a. voor formele hulp wordt bepaald op basis van 90% van het laagste tarief per uur voor de goedkoopst compenserende voorziening in natura door een daartoe opgeleide beroepskracht werkzaam bij een door de gemeente gecontracteerde instelling. b. voor informele hulp wordt bepaald op basis van 70% van het laagste tarief per uur voor de goedkoopst compenserende voorziening in natura door een daartoe opgeleide beroepskracht werkzaam bij een door de gemeente gecontracteerde instelling, maar niet hoger dan het toepasselijke minimumloon als bepaald bij of krachtens de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag; Art 21.6 De hoogte van het persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden: a. voor formele hulp wordt bepaald op basis van 85% van het laagste tarief	Artikel 15 Hoogte pgb Art 15.3 Bij het vaststellen van de hoogte van het pgb voor dienstverlening wordt onderscheid gemaakt tussen het tarief voor formele en informele hulp: a. Het pgb voor formele hulpverleners (begeleiding en dagbesteding), zoals bedoeld in artikel 14 lid 2, wordt gebaseerd op het tarief van de door inwoner gecontracteerde zorgaanbieder, maar maximaal op 90% van het uurtarief van de goedkoopst compenserende voorziening in natura. b. Het pgb voor formele hulpverleners (hulp bij het huishouden), zoals bedoeld in artikel 14 lid 2, wordt gebaseerd op het tarief van de door inwoner gecontracteerde zorgaanbieder, maar maximaal op 85% van het uurtarief van de goedkoopst compenserende voorziening in natura. c. Het pgb voor informele hulp, zoals bedoeld in artikel 14 lid 3, wordt vastgesteld op het per uur geldende wettelijk minimumloon voor een werknemer van 21 jaar of ouder als bedoeld in de wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (Wml), zoals dit van tijd tot tijd geldt. Dit bedrag wordt aangevuld met vakantiebijslag en verlofuren. .	Eea is vereenvoudigt dit vanwege de uitspraak over hoogte tarief informele zorg. Informele zorg krijgt altijd het geldende wettelijke minimumloon. Bij formele hulp is er altijd nog een onderscheid tussen Begeleiding/Dagbesteding (namelijk 90% van ZIN) en HBH (85% van ZIN). Wijze van vaststelling van Pgb tarief gewijzigd op grond van jurisprudentie: https://uitspraken.rechtspraak.nl/details?id=ECLI:NL:CRVB:2023:1394

	per uur voor de goedkoopst compenserende voorziening in natura; b. voor informele hulp wordt bepaald op basis van 85% van het laagste tarief per uur voor de goedkoopst compenserende voorziening in natura, maar niet hoger dan het toepasselijke minimumloon als bepaald bij of krachtens de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag; Art 21.7 Voor regulier taxivervoer wordt de kilometervergoeding gehanteerd zoals die algemeen maatschappelijk wordt toegepast door de belastingdienst. Art 21.8 Voor rolstoeltaxivervoer wordt de kilometervergoeding gehanteerd zoals die wordt toegepast door de zorgverzekeraars voor medische ritten.	Art 15.4 Voor vervoer naar de dagbesteding wordt voor formeel vervoer door een taxibedrijf maximaal 90% toegekend van het tarief voor de gecontracteerde aanbieders. Art 15.5 Voor vervoer door informele hulp zoals familieleden, wordt een maximaal tarief van 90% van het gecontracteerde tarief gehanteerd. Art 15.6 Het toegekende pgb wordt gedurende de looptijd van de toekenning van het pgb geïndexeerd.	Gewijzigd en gelijkgetrokken met de gehanteerde tarieven voor aanbieders tot maximaal 90%. Gewijzigd en gelijkgetrokken met de gehanteerde tarieven voor aanbieders tot maximaal 90%. Er vindt een indexatie plaats gedurende de toekenning van een Pgb bij zowel formele als informele zorg.
--	---	---	--

		Art. 17. 4. De bijdrage als bedoeld in dit artikel is niet van toepassing op een financiële tegemoetkomingen als bedoeld in artikel 9A en 9B.	Lid 4 is toegevoegd omdat voor een financiële tegemoetkomingen die door het college worden verstrekt geen eigen bijdrage verschuldigd is.
	Artikel 24. OGGZ Het college biedt vanuit de Wmo de volgende vorm van ondersteuning: - Openbare Geestelijke Gezondheidszorg (OGGZ): bemoeizorg, met als doel het toeleiden naar ondersteuning (of behandeling) van bewoners die niet (in staat zijn om) uit eigen beweging ondersteuning te vragen waar dit medisch- en/of maatschappelijk gezien wel nodig is.		Artikel is komen te vervallen. Het college biedt vanuit de Wmo ondersteuning aan inwoners die uit eigen beweging geen hulp vragen, maar dit wel nodig hebben. De inzet van OGGZ richt zich op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie, in samenwerking met zorg- en ketenpartners. Deze regeling is beleidsmatig van aard en hoeft niet in de Wmo-verordening te worden opgenomen.
	Artikel 25 Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen of persoonsgebonden budgets en bij verordening aangewezen algemene voorzieningen Art 25 lid 2 Een cliënt betaalt een bijdrage in de kosten voor algemene voorziening zolang de cliënt van deze voorziening gebruik maakt.	Artikel 17 Eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen, persoonsgebonden budget en sommige algemene voorzieningen Art 17 lid 2 Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een bij verordening aangewezen algemene voorziening zoals bijvoorbeeld een wasservice en of scootmobiel zolang de cliënt van deze voorziening gebruik maakt. De bijdrage voor een algemene voorziening is zodanig vastgesteld dat deze geen belemmering vormt voor het gebruik van de voorziening en in een redelijke verhouding staat tot de kosten van de voorziening.	Voorbeelden voor wasservice en scootmobielpool toegevoegd als voorbeelden algemene voorziening. Het volgende moet geregeld worden in de verordening wil je een algemene voorziening gaan invoeren:

	Art 25 lid 3 De bijdragen voor maatwerkvoorzieningen of persoonsgebonden budget en voor bij verordening aangewezen algemene voorzieningen voor de ongehuwde cliënt of de gehuwde cliënten tezamen, zijn gelijk aan de kostprijs, tot aan ten hoogste € 19,00 per maand. Art 25 lid 4 In afwijking van het eerste lid is geen bijdrage verschuldigd voor de volgende maatwerkvoorzieningen: a. Rolstoelvoorzieningen, en; b. Kindvoorzieningen, niet zijnde een woningaanpassing. Art 25 lid 6 De bijdrage voor een maatwerkvoorziening of	Art 17 lid 3 De hoogte van de eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen of persoonsgebonden budget wordt vastgesteld door het Centraal Administratie Kantoor (CAK). Deze eigen bijdrage is nooit hoger dan de kostprijs van de maatwerkvoorziening. Art 17 lid 4 In afwijking van het eerste lid hoeft de cliënt geen eigen bijdrage te betalen voor de volgende maatwerkvoorzieningen: a. Rolstoelvoorzieningen, en; b. Kindvoorzieningen; c. Met terugwerkende kracht mag er geen eigen bijdrage geïnd worden over reeds gerealiseerde woningaanpassingen	1. dat een bijdrage voor algemene voorzieningen mogelijk is 2. voor welke algemene voorzieningen dat geldt 3. dat het college de hoogte vaststelt 4. dat de bijdrage geen drempel mag vormen 5. dat de gemeente zelf int (niet het CAK) Alle 5 de punten staan benoemd in de verordening behalve punt 4. Deze is specifiek opgenomen in de verordening bij artikel 17 lid 2. Wettelijk gezien hoeft het bedrag wat gevraagd gaat worden voor een algemene voorziening niet opgenomen te worden in de verordening. Aangepast omdat de inning van de eigen bijdrage door het CAK wordt gedaan en daarnaast is de hoogte van abonnementstarief eruit gehaald. De hoogte is namelijk wettelijk bepaald. Woningaanpassingen voor kindvoorzieningen alvast aangepast ivm IVB. De kindvoorziening mag met invoering van de IVB niet meer toegekend worden op naam van de ouders voor de inning van de eigen bijdrage
--	---	---	--

	persoonsgebonden budget ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt is verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.	als iemand de leeftijdsgrens van 18 jaar haalt.	Toegevoegd lid c. Wanneer iemand de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt kan de gemeente een eigen bijdrage innen voor reeds verstrekte hulpmiddelen (behalve rolstoel), begeleiding, dagbesteding en beschermd wonen en maatschappelijke opvang. Met terugwerkende kracht een eigen bijdrage innen over reeds gerealiseerde nagelvaste woningaanpassingen is wettelijk niet toegestaan.
	Artikel 26 Bijdrage in de kosten van de maatwerkvoorziening Collectief vervoer Art 26.1 In afwijking van artikel 25 derde lid is een cliënt een bijdrage verschuldigd in de kosten voor het gebruik van collectief vervoer, ter hoogte van € 0,16 per kilometer en een opstaptarief van € 0,98 per rit. Art 26.2 In afwijking van het eerste lid geldt buiten de straal van 20 kilometer vanaf het woonadres een tarief van: € 1,55 per kilometer. Art 26.3 In afwijking van het eerste lid geldt tijdens de daluren, van 12.00 –	Artikel 19. Eigen bijdrage voor Collectief vervoer	Bedragen verwijderd omdat deze jaarlijks wijzigen door indexatie en de verordening daar ook op aangepast moet worden. Bedragen zullen wel beschreven worden in de beleidsregels.

	15.00 uur, een opstaptarief van € 0,44 per rit. Art 26.4 In afwijking van het eerste lid geldt bij een overschrijding van het maximaal aantal toegestane kilometers een opstaptarief van € 6,21 per rit.		
	Artikel 27 Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning Art 27.2 Het college legt verdere uitwerking van de geldende eisen op de kwaliteit van voorzieningen vast in het besluit maatschappelijk ondersteuning	Artikel 19 Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning Art. 19 lid 1^e is het woordje Kwetsbaar verwijderd. Art 19 lid.2 Het college legt verdere uitwerking van de geldende eisen op de kwaliteit van voorzieningen vast in het de beleidsregels maatschappelijk ondersteuning;	Woord cliënten volstaat. Kwaliteitseisen worden beschreven in de beleidsregels en in de afgesloten overeenkomsten.
	Artikel 30. Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik van een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget Art 30.2 De gemeenteraad stelt een handavingsbeleidskader vast, waarin beleidsuitgangspunten en -prioriteiten worden aangegeven. Art 30.3 Het college stelt ter nadere uitvoering van de handhaving een handavingsuitvoeringsplan vast met	Artikel 22. Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet gebruik van een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget	Lid 2, 3 en 4 zijn verwijderd. Betreft een bevoegdheid van het college.

	inachtneming van het gestelde in het handhavingsbeleidskader. Art 30.4 Dit handhavingsuitvoeringsplan omvat in elk geval de wijze van preventie en bestrijding van fraude, oneigenlijk gebruik en misbruik en niet-gebruik van de Wet alsmede welke handhavingsinstrumenten daartoe worden ingezet en de wijze waarop deze worden toegepast.	Art 22.2 Het college informeert cliënten, hun vertegenwoordiger en zorgaanbieders op een begrijpelijke manier over de rechten en plichten die horen bij het ontvangen van een maatwerkvoorziening of pgb. Ook wordt uitleg gegeven over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet dan wel hetgeen krachtens de wet is verstrekt of toegekend. Art 22.3 Het college kan steekproefsgewijs het gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's onderzoeken om te kijken naar de kwaliteit en om te kijken of de wet rechtmatig en doelmatig wordt gebruikt. Art 22.4 Het college stelt onderzoek in naar de rechtmatigheid van een maatwerkvoorziening of pgb als er een gegrond vermoeden bestaat van misbruik of van oneigenlijk gebruik van de wet door cliënten dan wel door zorgaanbieders.	Toegevoegd die juist meer zien op de handhaving. Toegevoegd die juist meer zien op de handhaving. Betreft een KAN bepaling. Toegevoegd om meer duidelijkheid te geven in de procedure over rechten en plichten en de gevolgen bij misbruik.
--	--	---	--

	Art 30.5 Het college rapporteert aan de gemeenteraad over de uitvoering, de resultaten en de effecten op het gebied van handhaving in relatie tot de beleidsuitgangspunten en -prioriteiten zoals vastgelegd in het handhavingsbeleidskader.	Art 22.5 Onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.10 van de wet kan het college een beslissing over een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat sprake is van misbruik en/of oneigenlijk gebruik. Art 22.6 Als een cliënt opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt, worden de kosten in overeenstemming met artikel 2.4.1 van de wet verhaald. Art 22.7 Het college kan aan de gemeenteraad over de uitvoering, de resultaten en de effecten rapporteren op het gebied van handhaving in relatie tot de beleidsuitgangspunten en -prioriteiten.	Toegevoegd. Deze taak wordt uitgevoerd door de toezichthouder rechtmatigheid en ziet toe op het verkleinen van de kans van misbruik. Betreft een kan bepaling. Toegevoegd omdat dit de toezichthouder rechtmatigheid mogelijkheden geeft om onderzoek te doen. Toegevoegd, omdat dit de toezichthouder rechtmatigheid mogelijkheden om sancties op te leggen. Betreft een kan bepaling.
	Artikel 33 Tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen		Verwijderd, de Wmo kan geen financiële regelingen verstrekken. Dit is ondergebracht in minimaregelingen.
	Artikel 37. Evaluatie Het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt eenmaal per 4 jaar geëvalueerd.		Het artikel is komen te vervallen. Het evalueren van gemeentelijk beleid is een beleidsmatige taak van het college en maakt geen onderdeel uit van de juridische bindende bepalingen van de Wmo-verordening.

Toelichting grondslagen

In dit document kunt u secties vinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de Wet open overheid (Woo). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

J Art. 5.1 lid 2 sub e

Het belang van de openbaarmaking van deze informatie weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen